

HVZ-SP2

50 JAAAR

SPORTVERENIGING

des

ZWARTSLUIS

1946 - 1996

Voorwoord

DOOR EENDRACHT STERK

Vijftig jaar actief en sportief bezig zijn. Die mijlpaal bereikt de voetbalclub Door Eendracht Sterk Zwartsluis (DESZ) in 1996.

In alle opzichten bezit ook deze sportvereniging een rijke historie over de afgelopen vijftig jaren gemeten, waarbij ups en downs elkaar opvolgen. Successen, overwinningen en aantrekkelijke wedstrijden worden in de tijd afgewisseld met teleurstellingen, nederlagen en wedstrijden om zo snel mogelijk te vergeten. Voor een teamsport is er steeds een dimensie extra. In de clubnaam wordt het eendrachtig optreden al uitgesproken.

Dit aspect is zo kenmerkend voor het collectief optreden in een breder verband. Het spel vraagt om een creatieve opzet en een collectieve aanpak. De tegenstander dient tegenspel te geven. Dit moet niet binnen het eigen elftal het geval zijn, want zoiets schaadt steeds de teamgeest en de prestaties. Dit seizoen is DESZ niet het meest succesvol. Evenwel is het goed om het 50-jarig jubileum te vieren. Terug te blikken maar ook om vooruit te kijken. Het voetbalspel heeft in ons land de meeste belangstelling. De KNVB is de grootste sportbond met de meeste leden.

De bond is alert naar de toekomst.

Het spel heeft voor spelers en publiek haar charmes.

Ook de aspecten van opvoedkundige aard voor de jeugd en vanuit het gezichtspunt van volksgezondheid zijn vanuit een breder perspectief gezien van groot belang. Door Eendracht Sterk zal ook naar de toekomst voor DES Zwartsluis van belang zijn. Graag wens ik spelers en bestuur, trainers en verzorgers, vrijwilligers en toeschouwers in sportief, collectief en persoonlijk opzicht alle succes voor de toekomst om Zwartsluis en DESZ de nodige glans te geven.

L.B. Kobes

Burgemeester van
Zwartsluis

Van de voorzitter

U heeft nu een prachtige jubileumuitgave in handen over vijftig jaar historie van S.V. DESZ. Een groot aantal lezers, nu een stuk ouder geworden, zullen zich weer verhalen van vroeger herinneren en met plezier kijken naar foto's, waarvan ze het bestaan al niet meer wisten. Na vijftig jaar kan men er niet omheen om een groot woord van dank uit te spreken aan allen die enorm veel inzet hebben getoond, waardoor DESZ nu nog steeds een bloeiende vereniging is. Als u deze uitgave doorleest valt op dat bepaalde families en verstrengeling van families een groot stempel drukten op de vereniging. Ook nu zie je bij een groot aantal DESZ-ers een bepaalde hechtheid met de vereniging die je alleen in een goed gezin of familie tegenkomt. Alles bij DESZ zal in de toekomst niet van een leien dakje gaan, ook in een goed gezin is altijd wel wat. Maar bij problemen treed je als eenheid naar buiten.

Deze sfeer en deze gevoelens krijg ik als ik momenteel bij S.V. DESZ rondwandelen. Dit geeft hoop voor nog weer een bloeiende periode van voetbalsport in Zwartsluis.

Roel van Wijk

Voorzitter

Van de jubileumcommissie

Najaar 1994 is gestart met een groep enthousiaste personen om het jubileumjaar 1996 een gezicht te geven. Door het toenmalige bestuur is ernaar gestreefd een commissie samen te stellen die een goede vertegenwoordiging mag worden genoemd van het huidige ledenbestand. Primair doel van de commissie is in 1996 een aantal activiteiten organiseren, waarbij DESZ een feestelijk tintje wenst te geven aan het jaar waarin mag worden stil gestaan bij het feit dat 50 jaar geleden een aantal personen binnen Zwartsluis zo wijs zijn geweest het initiatief te nemen om te komen tot één voetbalvereniging: Door Eendracht Sterk Zwartsluis (DESZ). In het najaar van 1995 kwam daar een onverwacht verzoek bij; eigenlijk geen echt verzoek maar een simpele vaststelling. Als de jubileumcommissie niet het voortouw neemt in het uitbrengen van een jubileumboek, dan zal het er wel nooit komen. En dat mocht eigenlijk niet gebeuren. Een vereniging die 50 jaar bestaat moet toch op zijn minst een jubileumboek weten uit te geven. Gelukkig vonden wij als jubileumcommissie twee personen (ex-leden) bereid om hier heel veel tijd aan te besteden. Een klus die met veel energie werd opgepakt: Lucas Moorman voor de advertenties en de meeste interviews en Henk Boers voor het uitwerken van de interviews en de vormgeving van het jubileumboek. Een bijzonder woord van dank is hier zeker op zijn plaats.

Qua inhoud is in grote lijnen gekozen voor de volgende opzet:

- een terugblik op de periode voor de oprichting van DESZ
- vele interviews over de genoemde periode en de eerste jaren van DESZ
- een samenvattend overzicht van de eerste 25 jaar van DESZ
- opmerkelijkheden van de laatste 25 jaar van DESZ
- een foto-reportage van alle huidige leden van DESZ (met dank aan Egbert Elken)

Het geheel doorspekt met vele foto's om het boek goed "leesbaar" te houden.

Onder dankzegging aan de adverteerders, die deze jubileum-uitgave mede hebben mogelijk gemaakt, wensen wij u veel lees- en kijkplezier.

Namens de
jubileumcommissie

Driek de Goede

Samen sterk !

Met veel genoegen heb ik mijn medewerking verleend aan de totstandkoming van de jubileumgids, uitgebracht in verband met het 50-jarig bestaan van SV DESZ. Opvallend aspect is de binding van damvereniging De Schuivende Schijf en voetbalvereniging Door Eendracht Sterk Zwartsluis.

Uiteindelijk was het Reinder Witvoet die DSS mede oprichtte, die tevens "Heracles" oprichtte.

En nu in 1996 zijn het de beide dammers Lucas Moorman en ondergetekende die een leeuwen-deel hadden in de realisering van deze jubileumgids. Hier blijkt wederom dat Door Eendracht Sterk niet alleen voor de voetbalvereniging geldt, maar dat eendrachtig samenwerken tot fraaie resultaten kan leiden. Ik wens SV DESZ voor nu en in de toekomst veel succes!

Henk Boers

Het voetballen in Zwartsluis voorafgaand aan DESZ.

DOOR L. H. MOORMAN.

Toen de jubileumcommissie "50 jaar DESZ" met het verzoek kwam om mee te werken aan het jubileumboek "voetbal in Zwartsluis door de jaren heen", hoefde ik geen moment na te denken, het bloed kruipt In de eerste vergadering kwam al snel naar voren, dat de voorgeschiedenis van DESZ zeer interessant zou zijn voor dit jubileumboek.

De Sluziger Boys 1924 v.l.n.r. 1e rij: Barteld Vinke, Jan Brouwer, B. Lier, Gijs Hensen, H. Mooiweer, H. Kronenberg, Kaiser, Brokke, H. Moorman Ezn. en Nijhof; zittend: A. Eikelboom, G. v.d. Berg, Gijs Pluim.

Mijn taak werd aan de hand van oude foto's en door de interviews met oudgedienden zo goed als mogelijk was, een beetje lijn te krijgen in het hele verhaal.

Een oproep door de jubileumcommissie via een advertentie om oude foto's werd een groot succes.

De Sluziger Boys Junioren 1925 v.l.n.r.: R. Corporaal Azn., H. Sijp, H. Moorman, Th. v.d. Berg, C. Corporaal, J. Mooiweer, P. Vinke en J. Brouwer; midden: Jac. Lok, B. Vinke en R. Corporaal Rzn.; voor: J. Kroeze, H. v.d. Meulen en J. Koster.

Met deze foto's in bezit kon mijn taak beginnen. Met een opname-apparaat en de foto's naar de oudste nog in leven zijnde oudgedienden voor een gesprek. U leest deze interviews verderop in dit boekwerk. Het werd een slopende en uren verslindende bezigheid, maar ik zou het voor geen goud hebben willen missen. De verhalen die los kwamen, met glinsterende ogen werden verteld, waren zovele, dat er een dik boekwerk over de geschiedenis van Zwartsluis zou kunnen worden gemaakt. Vaak dwaalde men in het vuur van hun betoog zo ver af, dat er gewezen moest worden op het doel van het bezoek. De voetballerij. Om niemand te vergeten, wil ik bij deze allen bedanken die hebben meegewerkt om de op mij genomen taak te kunnen volbrengen.

Vlak na de eerste wereldbrand (1914 - 1918) werd er door jeugdgroepen op diverse locaties een balletje getrap. Mijn vader was toen 15 jaar en uit zijn verhalen weet ik nog, wat later in de interviews beaamt werd, dat dit gebeurde op de grintwal aan het Westeinde, De Taanderij aan de Nieuwe Sluis, het land van Prins (?) aan de Zomerdijk en op het land van Lok ergens achter de Peereboomsteeg (thans Adelaarstraat). De bal was vaak van oude lappen samen gebonden met elastiekjes gemaakt van binnenbanden, als men geluk had dan was er een varkensblaas aanwezig,

Staannd v.l.n.r.: Hendrik Mooiweer, J.W. Halfmouw, Klaas van Veen, Jaap Stienstra, A. Eikelboom, Kaiser en H. Moorman Ezn.; hurkend v.l.n.r.: Jan Brouwer, Brokke, J. Spiekman en Bart Vos.

maar dan mocht er alleen op blote voeten gevoetbald worden. Deze groepen hebben zich op een zeker moment verenigd en noemden zich de Sluziger Boys. De besten werden geselecteerd om eens tegen een andere plaats te spelen Giethoorn wordt vaak genoemd als tegenstander. Rond 1924 speelde men in een wit shirt en zwarte broek (zie de oudste foto uit de serie).

Ook was er vermoedelijk een jaar later een juniorenteam onder leiding van Jan Brouwer. In 1927 werd Z.S.V. (Zwartsluizer Sport Vereniging) opgericht en werden emblemen aangeschaft en men was verplicht kousen te dragen in de clubkleuren. Alleen de keeper mocht een pet dragen, voor de spelers was een muts of pet verboden.

De eerste bestuursleden waren: Nijhof de kleermaker, voorzitter, Louw Mortier de timmerman, penningmeester, en A. Eikelboom (zoon van de schoolmeester) secretaris. Omdat er geen schriftelijke gegevens van Z.S.V. aanwezig zijn, kan alleen uit de verhalen opgemaakt worden dat de club bloeide en vele successen behaalde. Jongelui van alle gezindte waren ingeschreven als lid van Z.S.V.

Hierin kwam plots verandering toen in 1932 het eerste team op zondag meedeed aan seriewedstrijden in Giethoorn. Men behaalde de eerste prijs en deze werd nat gemaakt in een plaatselijk café. Door de alcohol en het optreden van de burgemeester aldaar, liep het enigszins uit de hand. Vermoedelijk heeft de burgemeester van Giethoorn contact opgenomen met de burgemeester van Zwartsluis. De Zwartsluizer burgemeester vaardigde toen een wet uit, die er op neer kwam dat wanneer Z.S.V. weer op zondag buiten de plaats een wedstrijd speelde, het gehele voetbalgebeuren in Zwartsluis verboden zou worden. Een bekend persoon (vooraanstaand) krom in de pen en plaatste het volgende gedicht in de plaatselijke krant:

Waaizin:

De Zwartsluizer Burgervader,
Met z'n Zondags voetbal wrok,
Hij wordt vast nog in de lande,
De Zwartsluizer zondebok.

Een ding van zijn pracht ideeën,
Snap ik of begrijp ik niet,
Dat zijn Zondagsrust-begripje,
't Voetbalspel alleen verbiedt,
Waarom breidt hij zijn opvatting,
Niet een beetje verder uit,
Dat een heel nieuw stel verboden,
Ongeveer als volgt dan luidt.

Zondags mag men hier niet roken,
Eveneens wordt niet gepruimd,
Geen pandoer of klaverjassen,
Ganzebord wordt opgeruimd,
Kienen is hier uit den boze,
En het is de grootste gein,
Zwart gesluierd moeten zijn.

Voor de rust 'Zondags niet wandelen,
Geeft men van geen rustkuur blijk,
Met een lid van andere kunne,
In het gras van Zwartsluizer dijk,
Oh, Zwartsluizer Burgervader....
..... en die dag hit dan van U,
Zij heeft toch geen vrij op Zondag,
Zeg eens Pa, hoe zit dat nu.

Straks deelt d' arme Burgervader,
Ook nog dat verbodje uit,
En de Zwartsluizer bewoner,
Plakken deze op hun ruit,
Ooievaar gerust het spijt ons,
Gaat u heel gauw maar weer vort,
Daar er voor rust op Zondag,
Hier dan niet geboren wordt.

Maar ondanks de betwiste wet van de burgemeester en ook het gedicht viel bij velen in verkeerde aarde, de knuppel was in het hoenderhok gegooid. Velen van christelijke huize (niet allen) bedankten als lid. Maar ook in de afgeslankte vorm ging Z.S.V. vrolijk verder. Men behaalde succes op succes.

Ze waren zeer gevreesd, maar bovenal werden ze gerespecteerd om hun kwaliteit.

1e rij boven v.l.n.r.: B. Pluim Rzn., B. Vinke, H. Vos, Joh. Moorman, P. Moorman en H. Moorman Ezn.; 2e rij v.l.n.r.: D. Buisman, Jaap Mooiweer, Gerrit Mooiweer, Geert Vinke, Piet Vinke en Bart Vos.

Het duurde zes jaar, voordat de uitgetreden en zich verenigden. Heracles werd opgericht 14-02-1938. Clubkleuren werden: oranje shirt met zwarte kraag en manchet plus zwarte broek. Contributie tot 18 jaar 5 cent per week, ouderen 10 cent.

Voor deelname aan wedstrijden in de N.C.V.B. (Nederlandse Christelijke Voetbal Bond) zal uit financieel oogpunt getracht worden donateurs te werven. Vier cornervlaggen en een schepnet om de ballen uit de sloot te halen werden aangeschaft. Het eerste bestuur bestond uit de heren: A. Eikelboom, voorzitter, R. Witvoet, secretaris, L. Mortier, penningmeester, R. Schraa en L. Bosch resp. 2e en 3e penningmeester, M. de Jong en Van de Meer commissaris, de 5 elftalcommissieleden werden M. Brouwer, G. Stroetinga, Schoonewelle, Eikelboom en L. Mortier. Balbewaarder voor oefenballen gebroeders Buimer, wedstrijdbal Jan van Loon.

De eerste wedstrijdbal, een zig-zag-superbal werd aangekocht bij Ridderinkhof. De vier cornervlaggen in de clubkleuren werden besteld bij Stroetinga en het kalkwagentje leverde L. Mortier gratis.

Voor het kalken van de lijnen stelden zich beschikbaar A. Breman, gebr. Buimer, Jan Lenderink, E. Folkerts en J. Dekker. De entree bij een wedstrijd is voor jeugdigen 10 cent en ouderen 15 cent.

Een opgestelde speler, dient bij verhinderd dit kenbaar te maken 2 x 24 uur voor de wedstrijd bij de secretaris van de elftalcommissie. Supporters die mee willen bij een uitwedstrijd kunnen zich opgeven drie dagen voor de wedstrijd bij de secretaris

tegen betaling van 25 cent. De eerste kascommissie bestond uit de heren G. Slagter, P. van Daltsen en H. Schoonewelle. Dat dit alles zo nauwkeurig op schrift kon worden gesteld is te danken aan het feit dat het notulenboekje van Heracles in het bezit is van de Historische Vereniging Zwartsluis, die het ons ter hand heeft gesteld. De eerste officiële wedstrijd werd gewonnen met 4 - 2 van M.J.V. 2 uit Meppel.

De tweede keer weer een winstpartij ditmaal tegen Rival. Vervolgens was Genemuiden aan de beurt die met 5 - 4 ten onder ging. Om lid te worden was er een ballotage ingesteld. Uit het verslag van de eerste ledenvergadering op 14-02-1939: als nieuwe leden werden aangenomen P. Bieze en H. Corporaal, afgevoerd werd W.J. Vos, wat de heer Van Groningen doet vragen of het de bedoeling van Heracles is om er een standing club van te maken. De voorzitter antwoordt dat dit in geen geval de bedoeling is. Op de bestuursvergadering van 21-03-1939 werd besloten om atletiek, onder leiding van H. de Vries (voorzitter van Z.G.V.) te beoefenen. Op uitnodiging van het gemeentebestuur werd er een vergadering bijgewoond ten gemeentehuize, met als reden om deel te nemen in de kosten voor verlichting van het voetbalveld. Kosten f 62,50. Z.S.V. had inmiddels toegezegd, dus kon men niet achter blijven, maar er was geen geld. R. van Daltsen was genegen om voor de tijd van 3 jaar f 60,00 te lenen tegen 4% rente. Aldus werd besloten. 15 juli 1939

Er worden nederlaag wedstrijden gehouden. Twee bekertjes worden aangekocht. Voor de eerste prijs een van f 4,75 en voor de tweede prijs een van f 3,25.

22 juli 1939 Heracles 1 tegen M.J.V. 2 uitslag 4-12! Verslag secretaris: bij deze wedstrijd waren er enkele spelers die dachten dat zij vakantie hadden..... Nu, het bestuur heeft gemeend deze spelers nog acht weken extra vakantie te geven. Deze straf heeft blijkbaar geholpen, zie volgende passage

Bovenste rij v.l.n.r.: Bernhard Vos, B. Moorman Jzn., E. Vos, H. Moorman Jzn. en H.J. Vos; 2e rij v.l.n.r.: H. Moorman Ezn., Jaap Vos en H. Klomp; 3e rij v.l.n.r.: Gerrit Mooiweer, Hendrikus Mooiweer en Jaap Mooiweer.

(red.) 23-03-1940 winst op Be Quick Zwolle, kampioen van de noodcompetitie 1939-1940.

Bestuursvergadering 25-07-1940.

L. Mortier bedankt als penningmeester en als lid. De gehele vergadering wordt aan deze kwestie gewijd. Er was onenigheid ontstaan tussen Mortier als bestuurslid/elftalcommissielid en A. Eikelboom (voorzitter) als speler in het eerste. De aanvoerder had tegen Eikelboom gezegd, dat hij rechtsbuiten moest gaan spelen. Deze had hem naar zijn zeggen niet goed begrepen en was als halfspeler blijven spelen (wedstrijd Olympia 1 - Heracles 1). Eikelboom speelde een slechte wedstrijd en werd voor de volgende terug gewezen naar het tweede. Omdat Eikelboom te laat bericht had gekregen, kwam hij niet opdagen voor de wedstrijd van het tweede. De hele kwestie escaleerde en L. Mortier bedankte. Daar er niets voor de rondvraag is, sluit de voorzitter deze bewogen vergadering. De secretaris besluit met: deze vergadering werd niet bijgewoond door Y. van der Meer wegens ongesteldheid en door L. Mortier door bedanken. 31-08-1940: uitnodiging van Z.S.V. om het spelen van een wedstrijd tussen de twee teams. Uitnodiging niet aannemen, door de vele tegen-

werking van Z.S.V. in het verleden is de mening van het bestuur. Eerst maar eens praten om een betere verstandhouding te krijgen. (red.: daar de beide verenigingen maar één speelveld tot hun beschikking hadden, was er door de gemeente een verdeling gemaakt.

Eenmaal per 14 dagen kreeg iedereen een zaterdag. De door de weekse dagen kreeg ieder enkele vaste trainingsavonden. Een verzoek van Heracles om een keer per 14 dagen de woensdag te ruilen i.v.m. training door een trainer uit Zwolle, die alleen op woensdag kon, was door Z.S.V. afgewe-

zen). De secretaris zal een abonnement nemen op kosten van Heracles, op het orgaan van de nieuwe vereniging van christelijke clubs, waarbij ook Heracles is aangesloten. 07-01-1941 "Ons clubblad" zal de naam zijn van een maandelijks uit te komen clubblad. Redactie, het bestuur.

Eindredacteur Y. van der Meer. In het officieel orgaan van de N.V.B. afd. Zwolle (later K.N.V.B.) staat vermeld dat Geert Mooiweer is geschorst, inzake zijn optreden tijdens de wedstrijd Go Ahead - Z.S.V., terwijl Jacob Mooiweer, zijn broer, heeft meegespeeld. Heracles zal met het bestuur van Z.S.V. spreken en vragen of dit een drukfout is, zo niet dan zijn wij verplicht deze frauduleuze handeling aan de afdeling kenbaar te maken.

Staand v.l.n.r.: H. Buimer, R. Witvoet, M. Esser, R. Schraaf, J. van Loon, H. Corporaal, H. Eikelboom, B. de Graaf, G. Vinke en R. van Dalfsen; midden: R. Buimer en E. Folkerts; voor: A. Breman, H. Goossen, M. Brouwer en R. Eikelboom.

Staannd v.l.n.r.: S. Jonkvorst, M. Esser, M. Brouwer, R. Buimer, H. Sijp, Th. de Graaf, R. Schraa, R. Corporaal Jzn., T. van der Linde, de trainer uit Zwolle en R. Nieuwenhuis; hurkend: H. Buimer, A. Corporaal, A. Breman en E. Folkerts.

Uit de jaarvergadering van 14-01-1941: er zal met Z.S.V. contact worden opgenomen om gezamenlijk een verzoek in te dienen bij B&W tot verbetering van het gemeentelijk sportveld.

12-06-1941: de kosten van de trainer f 6,00 per week zullen door de spelers moeten worden opgebracht en geïnd worden door H. Corporaal.

26-06-1941: van Alcides een schrijven ontvangen over een in Hotel Roskam ontvreemd sporthemd tijdens de seriewedstrijden. De Meppelers eisen een vergoeding van f 3,50. Dit wordt afgewezen.

Er zal een verbandtrommel worden aangeschaft bij Hollender in Zwolle.

27-09-1941: Er zullen briefhoofden op papier en enveloppen worden gedrukt bij Drukkerij Kuiper. Dat geeft meer cachet aan de zaak. Er zullen alleen nog aan de spelers persoonlijk voetbalschoenbonnen worden afgegeven.

11-02-1942: jaarvergadering in Vrede (red.: Steeds was er vergaderd in het gebouw van Christelijke Belangen in de Marktstraat. Maar door de bezetters was dit toen verboden. Vrede weigerde en bleef gewoon verhuren). Uit het verslag bleek dat Heracles 61 leden in Zwartsluis en 22 in het buitenland heeft (te werk gesteld in Duitsland).

Tevens zijn er 75 donateurs.

16-03-1943: er wordt een prijzenkast gekocht.

21-03-1944: M. Brouwer, M. Esser en Th. de Graaf worden uitgenodigd voor het bondselftal. Laatstgenoemde was door een blessure niet beschikbaar.

10-10-1944: Mede-oprichter en oud-secretaris R. Schraa door de Duitsers in Oldebroek doodgeschoten.

24-06-1945: Witvoet stelt voor om een combinatie van Z.S.V. en Heracles te formeren en dan een wedstrijd te spelen tegen een Engels of Canadees elftal. Het voorstel wordt aangehouden.

06-03-1946: het bestuur doet een wanhopige poging om de leden te motiveren om te komen voetballen. Het mag niet lukken.

Naar Genemuiden wordt afgereisd met vier spelers van het eerste, aangevuld met junioren. Toen dan ook een verzoek van Z.S.V.-zijde kwam om eens te komen praten over een fusie, werd dit na veel wikkelen en wegen positief beantwoord.

Een vergadering in Christelijke Belangen belegd door beide verenigingen in aparte zalen werd uiteindelijk gezamenlijk afgesloten met de verwachting dat allen in één club en door eendracht sterk zullen zijn. DESZ werd geboren. We schrijven 01-09-1946.

Interview met

DOOR L. H. MOORMAN.

Klaas van Veen

(Enkele weken na dit interview kwam het bericht dat Klaas van Veen was overleden).

Klaas, voordat DESZ opgericht is hadden wij twee verenigingen te weten: Heracles en ZSV.

Van Heracles hebben wij bijna alle gegevens, maar van ZSV is nog weinig bekend.

Kunt u wat vertellen over ZSV en met name wat wij zo interessant vinden de Sluziger Boys? Heel veel namen van de Sluziger Boys zijn ons bekend maar er ontbreken er nog enkele.

'Volgens mij zat er Gait Hoen in (de vader van Wiebe en Sjoerd), Derk Ottink, Appien Schoonewelle (Appien van Nolles), Harm Moorman van Evert, die is naar Den Helder verhuisd, B. Lier, Gait van de Berg (Gait de Kamper) die was keeper, Hendrikus Moorman (Rikus van Evert), H. Kronenberg (Hendrik de Blikkert), Jurrie Spiekman (van de werf), De Brokke, Gijs Hensen - die is hier een tijdje geleden nog geweest maar die is nu overleden - Hendrik Mooiweer, (Hendrik de Boone), Hendrik Moorman van de slijterij, Jaap Vos, Geert Vinke, Barteld Vink, - die is later naar Emmeloord verhuisd - Piet Vinke, Bart Vos, Eppe Vos, Henk Sijp, Lucas van Evert, Jaap de Steek (Mooiweer Jz.), die was keeper, Evert Duulder (Moorman Jz.) Lange Henke (Moorman Jz.) en ikzelf.'

Waren de Sluziger Boys nou voor ZSV, of is die ontstaan uit ZSV?

Mevrouw van Veen: 'Ik had verkering met Klaas, toen ben ik nog met Hendrik Mooiweer naar Giethoorn geweest, want daar moesten ze toen voetballen. Dus de Sluziger Boys hebben ongeveer twee jaar bestaan, dat was omstreeks 1928, 1929. Door onenigheid in de gelederen van ZSV is een groep opgestapt en noemden zich toen de Sluziger Boys. Maar omdat bij velen de borrel belangrijker was dan voetballen en er geen daadkrachtig bestuur was, doofde het vuur al snel en gingen de echte voetballers terug naar ZSV.'

Klaas nou heb ik hier vier namen van Kronenberg, weet jij wie dat allemaal waren?

'Klaas dat was de jongste, die woont hier in de buurt. Die lange was Hendrik de treinreiziger

(hahaha, hij zou trouwen en toen sprong hij uit de trein). Gelmich Stroetinga, Kaiser een Duitser, die kon schieten, ieder schot een goal, hij ging zo vijf man voorbij. Geerte van Evert van 't Ende was een Weinrich, een dochter van Weinrich de manufacturier uit Hasselt. Evert Ottink en Gijs Plume werkten bij Weinrich en die namen Kaiser mee naar ZSV. Als Kaiser bij Olympia in Hasselt voetbalde dan waren die kampioen, maar als hij weer bij ZSV speelde, dan werden die weer kampioen.'

ZSV had natuurlijk ook een bestuur en een trainer, weet je nog enkele namen?

'Chris Hartsuiker was de trainer, dat was een broer van mijn vrouw. Maar dat was later, toen waren wij al getrouwd. Chris is vaak trainer geweest als ze in nood zaten, dan moest Chris weer komen. Chris kwam veel bij Kippen (Mones), Dick Buisman en Wicher Buisman.

Die twee broers waren een wereld van verschil. Dick mocht graag mollen vangen en eieren zoeken, Wicher was meer zakenman, echt een heer. Van Els Vinke voetballen Barteld, Geert en Piet. Toen kwamen er verhalen los die niks met voetbal te maken hadden, maar zeer interessant voor een boekje over Zwartsluis van toen."

Jan van de Belt (80) en Berend Pluim (82)

Goed en wel gezeten begon Berend Pluim te vertellen. Jonge, jonge, wat een mooie tijd. Zijn ogen glinsterden. Maar we waren o zo arm. We betaalden een dubbeltje contributie en als er dan iemand een paar keer achter was, dan ontliepen ze ons. Maar dan ging Jan voor in de Kerkstraat posten en ik kwam vanaf het gemeentehuis, en zo raakten ze dan in de val. Sommigen waren bijna een gulden achter en dan zeiden ze: zoveel, dat kan toch niet. Als het financieel helemaal vast zat, dan gingen wij naar Wicher Buisman, een broer van Dik. Die hielp ons vaak financieel. Zelfs als er iemand geen voetbalschoenen had, was Wicher degene, die uitkomst bood.

Het viel niet mee, de meesten zaten in de werkverschaffing, met een loon van 7 gulden in de week, geen vetpot. Die van Heracles daarentegen waren de meesten uit de middenstand.

Er gaat een verhaal dat dominee De Feyter zondags een gebed deed voor Heracles, als zij die week moesten voetballen. Als wij een derby speelden tegen Heracles, kwamen ze uit Genemuiden en Hasselt kijken, want dat ging hard tegen hard. Ik weet nog, dat toen Henke Sijp overgelopen was naar Heracles - Henke Sijp was een heel goeie voetballer -

wij tegen elkaar speelden. Bart Vos kwam van links en ik van rechts. Zo werd Henke in de mangel genomen. Hij schreeuwde als een mager varken. Zonder dat ik er erg in had, was vader Sijp het veld opgekomen en gaf mij een klap aan de kop, ik voel hem nog! We zaten broederlijk bij de muziek te spelen, maar op het veld waren wij fanatieke tegenstanders.'

Weten jullie nog bestuursleden uit die tijd?

'Ja, Nijhof de kleermaker, Louw Mortier, Sijp en Reinder Witvoet.'

Over de Sluziger Boys weet ik nog niet veel, wie waren daar lid van?

'Nou, P.A. Mars, Bonne Rozema, Appien Nolles, Hendrik de Blikkert, (Hendrik Kronenberg), je vader Rikus de Floep. Dat was mooi in Giethoorn, we speelden er zondags en wonnen de beker. In de kroeg met een mooie snipper op, was ook de burgemeester van Giethoorn. Er is zeker wat verkeerd tegen die man gezegd, want hij zei: weet je wel wie ik ben? Je vader zei: dat kan mij niet schelen, al ben je de duivel. Wij hebben hem gauw weggewerkt, want op belediging van een burgemeester stond gevangenisstraf. Ik weet nog dat zwarte Piettien (P. Moorman) bij een tegenstander stond. Toen de bal er aan kwam, spuugde hij een straal pruimtabak over zijn tegenstander en hij er van door met de bal.'

Nog even over de Sluziger Boys. Noem nog eens een paar namen.

'Baaie Vinke, de krachtpatser, Tamme Wietzes, Harm Moorman Ezn. B. Lier en G. v.d. Berg (de Kamper). Van ZSV waren de volgende spelers: Frits Wismeyer, zijn vader was conducteur op de tram, H.J. Soek, M. Brouwer, B. Vos, H. Vos, Gait van Lene, Jauke Post, van de commies, Henkien Buitenhuis, J. Spiekman, Brokke (aanvoerder) G.J. Hensen en Kaiser, de Duitser, die had verkeer met Griet Vinke en later met Ko van der Woude. Hij werkte bij Weinrich in Hasselt. In de oorlog moest Kaiser vechten met de Duitsers. Ik was toen ook in Duitsland te werk gesteld en kreeg dan wel pakjes van Kaiser. Het was een goede Duitser. De elftalcommissie van ZSV bestond uit: Nijhof, Louw Mortier en Brokke.'

Citaat van Jan v.d. Belt: er moet zwaarder gestraft worden en minder betaald, dan wordt het voetbal beter!

Reinder Witvoet

'Reinder, hoe ben jij bij het voetbal terecht gekomen?'

'Ik ben begonnen bij MSC in Meppel. Daar heb ik jaren gevoetbald. Toen ik 23 jaar oud was, ben ik naar Zwartsluis verhuisd. Ik ging iedere avond naar het voetbalveld, om de trainingen te bekijken en een partijtje mee te spelen. Dat deed ik graag.'

Volgens mij was je altijd linksbuiten.

'Neen, midvoor en rechtsbinnen waren mijn favoriete plaatsen. Ik ben toen lid geworden bij ZSV. Ik ben daar nog secretaris geweest. Op een gegeven moment ben ik bij ZSV gestopt. Het beviel mij daar niet meer.'

'In de zomer waren er altijd een stelletje jongens aan het voetballen op het voetbalveld aan de Berkenlaan. Ik woonde daar toen. Als ze een uur of soms langer gevoetbald hadden, dan kwamen die jongens bij ons vragen om een beker water. Ik zette altijd bekers en een emmer water achter het huis voor deze jongens, om hun dorst te lessen. Dat werd een gewoonte.'

'Eens kwamen ze bij me met de vraag: 'Witvoet, kun jij niet eens een vriendschappelijke wedstrijd voor ons organiseren?' 'Ik zei hun: scharrel wat geld bij elkaar om een beker, medaille of vaantjes aan te schaffen, dan kunnen wij een nederlaagtoernooi organiseren, dan heb je meteen vier wedstrijden. Ik kende als voormalig secretaris van ZSV nog alle adressen van de verenigingen uit de omgeving. Deze verenigingen waren o.a. MJV uit Meppel, Sportclub Genemuiden, Olympia uit Hasselt, deze heb ik allemaal aangeschreven en zo konden wij ons nederlaagtoernooi houden.'

Waren jullie toen aangesloten bij de bond?

'Nee, wij waren nog niet eens opgericht.'

Er wordt vaak gezegd, dat bij ZSV de 'Vosjes' en de 'Moormannen' lid waren. Weet je nog meer personen die toen lid waren?

'Behalve de genoemde weet ik zo geen namen meer. Ik heb in mijn eentje Heracles opgericht.

Er waren twee rivaliserende groepen in Zwartsluis. De spelers van ZSV en de jongens in opkomst die niet bij ZSV lid waren. Toen de jongens, die 's avonds altijd bij ons kwamen water drinken, mij vertelden: 'Sijp heeft ons gezegd, als wij niet van het veld afgaan, dan trapt hij er ons af', toen werd ik kwaad en zei: 'nu zullen we verdomme eens zien wie de blankste billen heeft, we gaan zelf een vereniging oprichten!' (Zijp was een aanhanger van ZSV). 'Ik heb eerst Louw Mortier gevraagd, die

ook bij ZSV gespeeld had, wil jij penningmeester worden? Hendrik de Vries uit het Buitenkwartier, de gymnastiekleraar en gemeente-timmerman, heb ik gevraagd om voorzitter te worden. Hij wilde wel, maar hij had geen verstand van voetbal en verzocht mij daarom een ander te zoeken. Maar de jongens zeiden tegen mij: 'wij weten wel iemand die voorzitter wil worden, n.l. Albert Eikelboom, zoon van de schoolmeester, die voetbalt ook altijd met ons mee'. 'Hij stemde er mee in om voorzitter te worden. 'Wij hebben toen een vergadering uitgeschreven in Christelijke Belangen. Vele jongens waren present en we besloten de vereniging op te richten en die zou gaan heten: 'Heracles'.

Weet je nog enkele namen van die jongens?

'Enkele namen van de jongens waren Jan van Loon, Ab Breman en Minie Esser. Voorzitter van Heracles werd Albert Eikelboom, secretaris Reinder Witvoet en Louw Mortier penningmeester. Na het nederlaagtoernooi werd de aanhang van Heracles steeds groter. Het bestuur wilde dat er sportief gespeeld werd. Er mocht wel met inzet gevoetbald worden, maar wel sportief. Dat was erg belangrijk. Bij ZSV waren er enkele bruten bij, die wel eens een beetje te ver gingen.'

Bij ZSV speelde ooit een Duitser. Zijn naam was Kaiser. Van hem wordt verteld, dat hij zo hard kon schieten, dat de bal dwars door het net ging bij een penalty of bij een vrije trap. Klopt dat, of waren de netten niet zo goed van kwaliteit?

'Kaiser was een hele, hele goede voetballer. Ik heb nog met hem bij ZSV gespeeld, maar dat hij zo hard schoot, dat hij door het net schoot, is mij niet bekend. Thijs de Graaf is dit wel een keer gebeurd, die schoot dwars door het net!'

Heracles en ZSV speelden toen om beurten hun competitiewedstrijden op zaterdag?

'Elke vereniging had tweeneenhalve dag het veld ter beschikking en de zaterdag zal wel om de beurt gegaan zijn, dat weet ik niet meer precies.'

Was Heracles een christelijke vereniging?

'Nee, dat was absoluut niet zo.'

Werd er tijdens de oorlogsjaren ook nog gevoetbald?

'Ja, wij voetbalden wel tijdens de oorlog, maar de competitie zal wel enkele jaren stil gelegen hebben.'

Op 1 september 1946 kwam de fusie tussen ZSV en Heracles tot stand en werd Door Eendracht Sterk Zwartsluis opgericht.

'Henk Moorman, van de slijterij, stelde dit voor. Hij nam het initiatief. We moeten één vereniging oprichten', was zijn mening. Ik was het daar direct mee eens. Wederom in Christelijke Belangen vonden de vergaderingen van beide verenigingen plaats, de één in de bovenzaal, de andere in de benedenzaal. Daar zou dus de beslissing vallen, of wij één vereniging zouden worden. Nou, ze waren het er allemaal over eens. Zwartsluis is te klein voor twee verenigingen. Daar is dus de fusie tot stand gekomen. Ik heb zelf overigens nooit in het bestuur van DESZ gezeten.'

Het is bekend dat er vele ruiten zijn gesneuveld aan de Berkenlaan. Sommige bewoners aan het voetbalveld waren daar niet gelukkig mee. Kun jij daar iets over zeggen?

'Dat viel best mee. Er sneuvelden maar enkele ruiten. Ik heb zelf in het midden van het voetbalveld gewoond.'

Reinder tot slot, als jij nu iemand moet noemen die gigantisch veel voor de voetbalvereniging gedaan heeft, wie zou jij dan noemen?

'Dan is maar een naam die ik zou noemen: Gelmich Stroetinga, de schoenmaker uit het Buitenkwartier. Hij had altijd tijd voor een praatje over voetballen of dammen. Hij stond altijd voor iedereen klaar. Zijn overlijden was een groot verlies voor de vereniging.'

Reinder, hartelijk dank voor dit gesprek. Volgend jaar kun je het in de jubileumgids nog eens nalezen.

'We zullen het zien, als ik er dan nog ben. Zet er maar in: 'Voetbal is mij alles!!!'

Rinze Nieuwenhuis

Rinze, Heracles is in 1938 opgericht, daar was jij ook lid van. Nu hebben wij foto's van die beginperiode. Je was een vaste keus in het eerste team, toch sta je niet op al die foto's. Hoe zit dat Rinze?

I.v.m. werkzaamheden. Ik werkte bij de kapper tot mijn 18e jaar en daarna aan de Zuiderzee-werken in de Noordoostpolder. Toen was ik de hele week van huis. De foto's werden meestal gemaakt bij doordeweekse toernooien, vandaar. De periode bij de kappers Jalink en Kiers at ik mijn verstand bijna op, als de jongens met voetbalschoenen aan de fiets op het raam tikten. Zij gingen voetballen en ik moest tot 10 uur 's avonds werken. Na 3 1/2 jaar ging ik naar de

polder, dan kon ik tenminste zaterdag's een balletje trappen. Ik werd kok bij de Zuiderzeewerken en dan moest ik zaterdag's afrekenen bij de baas in Genemuiden. Als wij dan richting Kampen moesten voetballen, stonden de jongens mij in Genemuiden op te wachten met mijn voetbal-attributen.'

Gingen jullie met de bus?

'Nee, natuurlijk niet, alles ging op de fiets. Als ik in Genemuiden was, had ik al een uur gefietst vanaf de Ramspol, dan b.v. een uur fietsen naar Kampen, daarna 1½ uur voetballen en dan weer op de fiets naar Zwartsluis.'

In wat voor periode was dat, na de kapper? Je bent van 1920.

'In 1939 ben ik lid geworden van Heracles. Dat kwam omdat mijn kameraden daar ook allemaal lid waren, zodoende. O.a. Maarten Kisjes, die staat niet op de foto, maar die was er wel bij. Ik heb gevoetbald tot juli 1942. Toen moest ik naar Duitsland. Oktober 1945 kwam ik weer terug naar Nederland. In september 1946 werden de koppen bij elkaar gestoken en werd door een fusie van Heracles en ZSV de huidige voetbalvereniging DESZ opgericht.'

Nou mis ik nog een naam in dat eerste bestuur, die van de voorzitter.

'Dat was Scholten, de politieagent. Verdere bestuursleden waren o.a. Jaap Mooiweer.'

Ja, dat was wat later.

'Scholten heeft maar kort de scepter gezwaaid, door vertrek naar een nieuwe baan in de polder. Prikkel werd toen zijn opvolger.'

Rinze, hoe lang heb jij bij DESZ gevoetbald?

'In het eerste tot mijn 36e jaar.'

Dus 10 jaar, want bij de oprichting was jij 26 jaar.

'Ja, maar de laatste jaren was ik geen vaste keus.'

Rinze, ik weet nog dat wij samen in het derde hebben gevoetbald.

'Ja, met Henke Mooiweer, Thijs de Graaf, Jan van Loon, Lucas Moorman en nog wel meer van die ouden. Wij moesten de jeugd techniek en tactiek bijbrengen. Ik heb een hele periode vanaf toen jeugd opgeleid.'

VOETBALVERENIGING "D.E.S.Z."

In het bevolkingsregister uitgegeven op 1 juni 1961

naam	NIEUWENHUIS RENSE		
geboortedatum	30-9-20	geboorteplaats	Zwartsluis
functie	Commissaris	adres	Zomerdijk 53

Zwartsluis 1/9/1961

Namens het ~~bestuur~~ bestuur,

De Voorzitter

H. Prikkel.

Leges f

Rinze, ik heb hier een uittreksel uit het bevolkingsregister die is uitgegeven op 1 juni 1961, ondertekend door Prikkel. Er staat op dat je commissaris bent bij DESZ. Wat houdt dat nou in, zo'n titel?

'Ja, je was elftal-commissie-lid, je deed de lotto, je deed zoveel. Maar met dit bewijs had je toegang tot alle evenementen en wedstrijden. Dat geldt zelfs vandaag nog. Ik hoef nergens entree te betalen. H.J. Soek zat ook in het bestuur, jammer dat ze die rommel kwijt zijn.'

Nou, zo is het niet, maar wij willen graag in gesprekken met oudere strijders wat verhalen naar voren brengen in het jubileumboek, die wat kleur aan het geheel brengen.

'O, zit dat zo. Nou H.J. Soek was een zeer actief persoon, geweldig actief.'

Rinze, als ik de vraag stel: noem eens één of meerdere personen die veel voor DESZ betekend hebben, aan wie denk jij dan?

'Dat was Prikkel. Ik heb veel met hem samengewerkt, met o.a. de lotto, daar kwam ik wekelijks thuis. H.J. Soek.'

Stroetinga ook?

'Nou, Stroetinga was meer betrokken bij Heracles.'

Ja, maar Stroetinga maakte toch alle ballen?

'Nee, de ballen verzorgde ik. Ik had netten vol in de schuur hangen. Ik woonde toen nog bij de 'BOAS'-bank in de steeg.'

Maar, als er dan een bal kapot was?

'Dan ging ik naar Stroetinga, als ze lek waren of de binnenbal was rommelig, dan kwam er een nieuwe in. Stroetinga was toen ook wel actief, vreselijk actief.'

Ik weet nog Rinze, dat de uitslagen altijd bij Stroetinga hingen. Kwart over vier, half vijf waren de wedstrijden afgelopen en om half zes hingen de uitslagen van alle wedstrijden al bij hem voor het raam.

'Ja, dat klopt.'

Rinze, vroeger gingen er veel supporters mee met uitwedstrijden. Met de vrachtwagen van Buisman bijvoorbeeld. Nou heb jij eens moeilijkheden gehad met voorzitter Scholten bij zo'n uitwedstrijd. Vertel daar eens iets over.

'Nou, dat ging zo. Er stond een hele supporterschare die geen vervoer hadden. Toen zei Marsman, wat moeten wij nu? Ik zei: haal op die vrachtwagen van jou. Zo gezegd, zo gedaan. Wat later komt Scholten bij mij vliegen en zegt: bliksemse snotneus, waar bemoei jij je mee! Ik moet er wel bij zeggen, dat Scholten later kwam en zei: toch goed dat je dat zo geregeld hebt. Scholten bood in zekere zin zijn excuses aan.'

Want hij was te laat?

'Ja, hij was te laat! Ik weet nog, dat wij een keer naar Hardenberg gingen, het eerste elftal, met de bellebus. Toen wij onderweg pech kregen en met de handen in het haar zaten, kwam Geuje van Eerde met het vrachtwagentje van Buisman en die nam ons toen mee. We waren nog net op tijd voor de wedstrijd. Dat was een mooie periode, wij wonnen met 4-1.'

Redactie: Frappant is bij alle interviews, dat de betrokkenen zich wel eens wat niet meer herinneren kunnen, maar dat de uitslag, vooral als hij positief was, nog als de dag van gisteren in hun geheugen gegrift staat.

Rinze, je hebt veel met de jeugd gewerkt, evenals Jan Lenderink. Jij was een goede voetballer, maar Jan Lenderink kon helemaal niet voetballen en toch maakte hij in een periode van twee seizoenen een kampioenselftal. Hoe is dat nou te rijmen?

'Je hoeft geen ster met de bal te zijn, een goede kijk op het spel en discipline. Dan is succes verzekerd. Ja, Jan, met de vismande als attribuut bij de training, had inzicht. Peter van Dongen, zijn zwager, die toen penningmeester was van DESZ, deed een goede zet om Jan te vragen.'

Rinze, bedankt voor dit enerverende gesprek en hopelijk tot ziens op het jubileum!

Thijs de Graaf

Thijs om te beginnen, wij hadden vroeger een geval bij de voetbal: er is een keer een bal dwars door het net geschoten. Kun jij mij eens vertellen hoe zich dat heeft afgespeeld?

'Ja, dat weet ik nog precies. Wij waren met vakantie in Harderwijk, Dina en ik waren nog niet getrouwd. Wij fietsten op de Zuiderzeestraatweg met twee nieuwe fietsen van Jan de Mikke (Jan Blei). De fiets van Dina had een vastloper.

Ik heb haar gedrukt tot Zwolle en daar troffen wij De Goede de bloemist met zijn karfiets opgeladen. Ik hield mij vast aan de kar richting Zwartsluis.

Boven aan de dijk kwam Scholten mij al tegen, (want ik had opgebeld dat wij pech hadden), op de motor, die wilde mij ophalen. Mijn fiets op de kar, bij Scholten achterop naar het voetbalveld. Mijn kleren waren er al aangetrokken en direct het veld op. Tegenstander was Hardenberg.

In Hardenberg speelde een kennis van mij, Jo Frederiks een manufacturer. Om kort te gaan, het verloop van de wedstrijd. Lucas gaf een voorzet van links, het was een zware bal en die kreeg ik op de 'sloffe' en dat was bats het doel in. Ik zie hem nog zo gaan, ik zie de flarden van het net en de bal ligt vijf of zes meter achter het doel. Het werd toen een hele heisa. De scheidsrechter keurde hem af. Politie Wink en nog iemand stonden links van het doel en die hebben mij later een verklaring meegegeven, dat de bal tussen de vijf en tien meter achter het doel lag. Die verklaring heb ik later kunnen gebruiken in Zwolle bij de protest-commissie.

Maar eerst nog dit: Jo Frederiks zei op dat moment: 'Goh jonge, Thijs wat een goal, zo heb je er nog nooit één gemaakt'. 'Ik zei nee, zo nog nooit'. Dus hij gaf toe, dat het een doelpunt was. 'Dat die scheidsrechter zo'n goal afkeurt, hij mag wel stront in de ogen gehad hebben', waren de woorden van Frederiks. Dus dat vertelde ik na de wedstrijd aan Scholten en Witvoet. Wij met een taxi naar Hardenberg, naar Frederiks om een verklaring, dat hij had toegegeven, dat het een doelpunt was. Wij komen daar, er was inmiddels natuurlijk onder mekaar gepraat daar in Hardenberg. Frederiks zei: 'dat heb ik nooit

gezegd'. Dat was natuurlijk unfair, maar wij vingen daar bot. Toen wij voor de protest-commissie kwamen met de verklaring van Wink en ik de scheidsrechter enkele vragen mocht stellen o.a.: 'was het schot hard?' 'Ja', zei de scheidsrechter. 'Ik heb hier een politieverklaring, waarin staat dat de bal vlak achter het doel lag. Toen gaf de scheidsrechter toe dat het een doelpunt was. Ik heb toen in de wandelgangen gehoord, dat de boel was omgekocht, vermoedelijk door Elburg.

Thijs, er wordt gezegd, dat ZSV een vereniging was, waar men nogal ruw in de mond was. Velen mochten of wilden daar niet bijhoren. Toen Heracles opgericht werd, waren dat uitsluitend leden, die kerks waren.

'Ja, in zekere zin wel, maar het was niet de wens van de spelers om zo betiteld te worden. Dat ze bij ZSV weggingen kwam meer door de dwang van de ouders. Maar er waren ook veel ouders die helemaal tegen voetballen waren.

Een voorbeeld: Stroetinga had voetbalschoenen en tenue's, die zijn vrouw waste en dan gingen ze stiekem spelen. Als een van die jongens een doelpunt maakte, kwam die op naam van een andere speler, of er werd in de krant geschreven, dat de midvoor of de half of de linksbuiten scoorde.

Thijs, je bent begonnen als zo velen, met partijtjes spelen op de Wolvenjacht (waar nu de schuur van Roskam & Klaver en de bungalow van Jan Tulp staat).

'Ja, maar ik ben met vijf jaar al lid geworden van ZSV. Trainer was Chris Hartsuiker. De Wolvenjacht was voor ons 'heilige' grond. Ik weet nog dat mijn grootmoeder werd begraven. Toen wij met de stoet naar het kerkhof gingen, zei één van de jongens: 'Thijs kom je zo snel mogelijk, want je bent al gekozen'. Toen de stoet terug kwam van het kerkhof flipte ik bij de Arembergersluis uit de stoet weg, ging over de steiger naar de Wolvenjacht. In mijn goede kleren speelde ik toen mee. Toen ik 's avonds thuis kwam, was het van dik hout zaagt men planken! We speelden daar met o.a. Jope, Lucas, Jan, Teunis van der Linde. Mijn schoolvrienden speelden later allemaal bij Heracles en ik wilde wel bij allebei de verenigingen spelen, maar ik moest een keus maken.

Toen je de keus gemaakt had om bij Heracles te gaan voetballen, zette dat natuurlijk kwaad bloed bij de ZSV-aanhang?

Ja, natuurlijk, want het was pek en vuur tussen Heracles en ZSV. Ik voetbalde in de club bij Heracles en op de Wolvenjacht was ik ZSV-er. De twee-benigheid hadden Lucas en ik te danken

aan het volgende. Bij Heracles speelde ik rechtsbuiten en Lucas bij ZSV linksbuiten, maar op de Wolvenjacht draaiden wij de rollen om. Lucas rechts en ik links. Omdat het terrein aan de Berkenlaan verdeeld werd om te spelen tussen de beide verenigingen en de zaterdag om de beurt, voetbalde ik bijna alle dagen, want ik trainde ook met ZSV. Door de wisseling met Lucas van de buitenplaatsen waren wij ook meestal de topscorers. De meeste doelpunten werden toen gemaakt door de buitenspelers. In de oorlog is er weinig gevoetbald. Het voetballen stond op een laag pitje. Velen waren ondergedoken, anderen zaten in Duitsland om daar verplicht te werken enz.'

Toen in 1946 een initiatief kwam om samen te gaan, had Heracles nogal moeite met het voorstel, want de ZSV-ers waren nogal ruw in de mond en in het spel.

'Nou draai dat maar om. Witvoet was er direct voor en zo werd in Christelijke Belangen aan de Marktstraat de knoop doorgehakt en ontstond DESZ. Naast het bestuur dat bestond uit: Scholten voorzitter, Jan van de Belt secretaris en Piet van Dongen penningmeester, was er ook een elftalcommissie.'

Kun je nog wat namen noemen die in deze commissie zaten?

'Nou er zaten oud-voetballers in, maar er zaten ook mensen in die totaal geen verstand van voetbal hadden. Voorbeeld, wij hebben een keer gevoetbald in de polder met het veteranen-elftal en wat jeugdigen. Marinus Brouwer, Piet Vinke, Jan van Loon en ondergetekende. Ze hadden ons een jongen van Voerman meegegeven, die gras maait bij de gemeente, zijn voornaam ken ik niet (Geert, red.). Maar wij hadden zo'n schik met die jongen, dat kan Jan van Loon wel beamen. Als wij een doelrijpe kans hadden dan gaven wij de bal over aan Voerman, die maakte die wedstrijd wel zes doelpunten. De week daarop stond hij in het eerste. Dat was natuurlijk foutief, de schuld van de elftalcommissie, waarin Hendrik Mooiweer, Rikus Moorman, Jan van de Belt, Jan Bosch, Jope Moorman zaten. In de elftalcommissie zaten ook nog weer enkele bloedgroepen, d.w.z. soms moest er een keus gemaakt worden en dan werd gekozen voor een Heracles-man of een ZSV-er om het even. En dat vrat weer. Als ik nou over straat ga en ik kom er een tegen van vroeger, dan hoor je nog wel eens: hup ZSV! Van ZSV hebben wij weinig foto's en helemaal geen notulatie.'

Werden er vroeger weinig foto's gemaakt?

'Practisch niet. De foto's van Heracles zijn ver-

moedelijk gemaakt door Barend de Graaf, die had zo'n toestel.'

Weet je nog een elftal van ZSV, waarvan je zegt dat was een kwaliteitselftal?

'O ja, daar zaten in: Bart Vos, Epe Vos, Henke Sijp, (later Heracles) Lucas, Jaap Mooiweer, Baaie die naar Hattem gegaan is, Evert Duulder, keeper, Lange Henke, Bernhard Vos, Gait Mooiweer, Zwarte Pietien (Piet Moorman). Dat was zo mooi, de tegenstander haalde Piet onderuit, hij krabbelde op en gaf de tegenstander een watjekouw aan de kop. Dat kon allemaal zonder dat er een rapport werd opgemaakt. Er is ook een keer tegen een Duits elftal gespeeld door ZSV en dat heeft veel kwaad bloed gezet.'

Noem mij nou eens enkele namen die veel voor DESZ gedaan hebben.

'Dat waren mijns inziens Stroetinga, Witvoet, Louw Mortier, Prikkel, Hendrik Jan Soek en Jan van de Belt. De fusie was een goed ding, maar er waren steeds krachten in een vereniging die een afscheiding wilden. Dat is ook gebeurd bij ZGV de gymnastiekvereniging. Enkelen wilden een Christelijke gymnastiekvereniging. Er werd geoefend bij Bieze op de Zomerdijk in de schuur. Maar dat is gelukkig niet gelukt. Voorwaarts had vroeger ook een rivaal, dat was Excelsior.'

Als ik het samen mag vatten bent u van mening, dat Zwartsluis te klein is voor twee verenigingen die dezelfde sport beoefenen.

Jan Willem Lenderink

Jan Willem Lenderink, voetbalfanaat in hart en nieren, begon in 1947 als jeugdtrainer bij DESZ. Wie kwam er bij jou met de vraag: 'wil jij de DESZ-junioren trainen?'

'Ik heb er geen idee van. Ik weet wel dat wij succes hadden, want we werden met de A-junioren ongeslagen kampioen. In het team zaten o.a. Jaap Estié en Rikus Moorman. Kleine Rikussien voetbalde veel beter als Jaap Estié. Jaap was toen nog geen keeper. En dat kleine jonk wilde ik niet in het doel hebben, maar ik wilde Jaap ook niet kwijt, maar Rikus moest in het team. 'Kan ik dan geen keeper worden?', vroeg Jaap Estié. 'Ja jongen, direct. We beginnen er vanavond al mee. Ik ben begonnen met een grintsteentje. Die moest hij steeds vangen. Hier hebben wij een paar avonden mee getraind. Toen zijn wij met een tennisbal begonnen. Het steentje kon ik nog wel eens een keer

langs hem heen krijgen, maar die tennisbal kreeg ik bijna niet langs hem heen. En met de grote bal was het voor hem geen kunst meer om de bal te stoppen. Maar tijdens de trainingen stond hij te vernikkelen van de kou in het doel. Ik zei: 'jongen, kom maar hier, voetbal maar mee'. 'Er hoeft niemand in het doel. Daar zetten wij een vismand neer. Onderin de hoek een vismand, als de bal in de mand komt, dan is het een doelpunt.

De vismand heeft overal gehangen: in de linker- en rechterbovenhoek, in de midden, overal. Dat met die mand is wel een succes geweest, want ik woonde al in Hattem, toen het 2e van DESZ daar voetbalde. Bosman was midvoor, hij had al een paar keer een goed schot op het doel afgevuurd, maar de keeper kon de bal steeds stoppen. 'Bossien', schreeuwde ik. Hij keek mij aan en ik riep: 'vismande'. Even later, ik was al bijna op een ander veld, schoot hij de bal loeiend hard onderin de hoek! Ik had in het team ook een uitsmijter zitten. De 'Denne', stopperspil Henk Jongman. Wanneer de tegenpartij een forse knaap erbij had en Jan Moorman en Jacob Moorman, de beide backs, deze knaap niet de baas konden, dan keek de 'Denne' al eens naar mij. Hij moest natuurlijk mijn toestemming hebben, maar dan kreeg die vent een oplawaai, waarna deze niet meer in de buurt van het doel gezien werd. Het was kostelijk. Het was een heel goed team. Ze moesten iemand nooit alleen laten, altijd meegaan, altijd aanspelbaar zijn. Ze steunden elkaar en er liep er nooit iemand te slapen.'

Je speelde eigenlijk het systeem wat Ajax tegenwoordig speelt. Je was dus eigenlijk de voorloper van Ajax.

'Zo mag je dat wel zien. Dat Ajax-systeem zat er in, dat is later verwaterd'. 'Ik was bij de Nationale Reserve en daar had ik handschoenen die Jaap Estié droeg tijdens de wedstrijden. Ze waren later onmisbaar voor hem, ze moesten aan'.

'Wordt er nu nog wel genoeg naar de trainer geluisterd? Heb jij een idee hoe de prestaties verbeterd moeten worden?'

'De prestaties lijken momenteel nergens op. Om te beginnen moeten ze een soort Arie Haan aantrekken. Als je ziet hoe hij dat bij Feyenoord doet. Hij schopt er enkele oude spelers uit en zet daar jonge spelers voor in de plaats. Er moet een homogeen geheel van gemaakt worden, net als Van Gaal bij Ajax. Als je ziet hoe die met die knapen omgaat, ze grijpen elkaar om de kop, het is een compleet feest.'

Moet de hoofdtrainer zich ook met de jeugd bemoeien?

'Ze moeten een soort Jan Lenderink zien te vinden voor de jeugd'. (haha).

Bijdrage van Jaap Estié.

In onze gedachten gaan we terug naar het jaar 1946. Het clublied van Heracles: 'Zet 'm op Heracles, zet er in een stuk of zes', is dan al lang verstomd en het zwart-witte voetbaltenue van ZSV is definitief in de kast opgeborgen.

Geen geruzie meer op de doordeweekse avonden wie bij het voorste of achterste doel op het speelveld aan de Berkenlaan een balletje mocht trappen. Geen 'toestanden' meer met de politie erbij, als er zaterdag weer eens een derby werd gespeeld, die altijd weer uit de hand liep. Op de groene grasmat en in de bestuurskamer werd in 1946 definitief de vrede getekend tussen Heracles en ZSV en kwam iets moois tot stand.

Er ontstond een nieuwe voetbalvereniging: DESZ, Door Eendracht Sterk Zwartsluis. De eerste shirts (met korte mouwen) waren gemaakt van donkerblauw vlaggedoek.

Het (eerste) 1e elftal bestond, voor zover ik mij dat nog kan herinneren, uit de volgende spelers: Jaap Mooiweer (keeper), Bart Vos, Marinus Brouwer, Marinus Esser, Thijs de Graaf, Bernard Vos, Lukas Moorman, Joop Moorman, Henk Moorman (lange Henke), Rinse Nieuwenhuis en Engbert Vos (Eppe). Wisselers waren Jan van Loon, Gerrit Jan van der Velde en later Teunis van der Linde. Van meet af aan ging het goed met het 1e elftal. Twee keer moest een beslissingswedstrijd worden gespeeld voor het kampioenschap. Helaas, beide keren trok DESZ aan het kortste eind. Achilles Enschede en Gramsbergen werden winnaar en promoveerden.

Maar de volgende keer was het wel raak. In Zwolle moest er een beslissingswedstrijd worden gespeeld tegen Elburg, welke door DESZ werd gewonnen. Voor de eerste keer kampioen en promotie naar een hogere afdeling van de KNVB.

Als junioren keek je in die dagen geweldig op tegen de 'grote jongens' van het eerste elftal.

Je kon er alleen maar van dromen daar ook nog eens bij te mogen horen. Mijn generatie had het voetballen in de oorlogstijd geleerd met een opgeblazen varkensblaas, die 's maandags tussen de schooltijden door werd opgehaald bij slager Hielke Schoonewelle. Daar stond je voor in de rij! Of je maakte een 'bal' van krantenpapier met brede elastiekjes er om heen, die je dan weer uit een oude binnenband van een fiets had geknipt. De luxe van een echte voetbal kenden wij niet, dus het was wel eens behelpen. Een leren voetbal was een jongensdroom in de oorlogstijd. Maar met primitieve middelen wisten wij altijd wel weer een oplossing te vinden om te kunnen voetballen en we hadden steeds veel plezier. Later bij de A-junioren begon het echte werk.

We speelden voor het eerst met een leren bal. Vaak moesten we de ballen voor de wedstrijd en de training (hooguit twee ballen) ophalen bij (schoenmaker) Gelmich Stroetinga of bij Klaas Mones.

Soms moest de training worden onderbroken en werd overgeschakeld op conditie-oefeningen, omdat de enige bal die we hadden lek geschopt was en er zo snel geen nieuwe voor handen was. Onder één van de twee schijnwerpers, die 's avonds een beetje licht gaven, kreeg ik mijn eerste keeperstraining. Van de 100 witte, ronde kiezelsteentjes, die links en rechts in een vlot tempo naar mij werden toegegooid, moest ik er, al dukend, minstens 80 met de hand aanraken. Haalde ik dit aantal niet (er werd hardop bij geteld), dan was het steentjes opzoeken en weer vrolijk en opgewekt (nou ja!) opnieuw beginnen. Als je dan geluk had, kreeg je ook nog 20 minuten keeperstraining met een echte bal. Ja, in die tijd waren er maar twee ballen beschikbaar voor de training. Kom daar nu eens om!

Minstens per speler een bal! Jan Lenderink (in de pofbroek) was onze trainer. Een hele goeie en verschrikkelijk fanatiek! In 1947 werden we kampioen door te winnen van Alcides uit Meppel. Bart Vos was scheidsrechter. Partijdig voor DESZ? Helemaal niet, strikt neutraal en zo eerlijk als goud!

Van de A-junioren ging ik als 16-jarige rechtstreeks als keeper naar het 1e elftal. Een snelle promotie, maar daar ging wel het een en ander

aan vooraf. Daar moest je wel wat voor dóén! Je begon op de door-de-weekse avonden als keeper achter het doel om de over- en naastgeschoten ballen op te halen of, als het lukte, deze op te vangen. Soms moest, met levensgevaar, wel eens een bal uit de tuin worden gehaald van één der bewoners aan het voetbalveld, die dat getrap 's avonds 'niet zo zag zitten'.

Al vrij snel mocht ik met twee andere aspiranten 's avonds echt onder de lat staan. Je moest je zelf waarmaken en in een sportieve competitiestrijd bleef ik na enige tijd als enige over om op doel te staan. Een nieuw sportief hoofdstuk brak aan: keeper van DESZ 1! Daar sta je dan als broekie van 16 jaar tussen de 'grote jongens'! Het eerste jaar speelden we op een noodveld, buitendijks, nabij De Noorde, maar voordat er gevoetbald kon worden, moesten er eerst tientallen molschoppen worden geëgaliseerd en wanneer het hard geregend had, was het met z'n allen 'prikken' om de plassen snel weg te werken. Bij uitwedstrijden nam ik vaak mijn accordeon mee om in de bus de zaak wat op te vrolijken, vooral als we verloren hadden! In de beginjaren '50 werden we kampioen en promoveerden.

We speelden in die tijd tegen clubs van naam.

Be Quick Zwolle, DOSK, WVF, Hatto Heim, MJV, URK en Olympia om er maar eens een paar te noemen. Onze trainer-coach was Chris Hartsuiker uit Meppel. Een soort Kees Rijvers-figuur. Prima kerel! Hadden we veel respect voor. Ook hebben we daarvoor nog getraind met de in die jaren zeer bekende en beroemde oefenmeester J. de Roos uit Zwolle. Deze nam later Genemuiden onder zijn hoede en werd met deze club prompt Nederlands kampioen zaterdagvoetbal. De spelers van het 1e elftal van DESZ uit die jaren kunt u zien op de foto-expositie in het DESZ-clubgebouw. Ga maar eens kijken! Als aanvoerder kreeg ik later nogal vrij veel te maken met strafcommissie-zaken. DESZ had in dat opzicht niet altijd zo'n beste naam. Voor mij ging de lol er toen ook een beetje af.

Eén voorval is me altijd bijgebleven. Ik vermeld het om aan te geven hoe fanatiek het er in die jaren soms aan toe ging. Onze 'kleedkamer', een primitieve stalen nissenhut, die achteraan de Berkenlaan stond, moest worden afgebroken.

Er kwam een echte, van metselstenen opgebouwde kleedgelegenheden voor in de plaats. Tijdelijk verkleedden de spelers van beide teams zich in de 'paardestal' van hotel Roskam. Voor de scheidsrechter werd echter een uitzondering gemaakt. Deze verkleedde zich bij de aanvoerder thuis. Dat was dus bij ons thuis op het Wilhelminaplein. De 'scheids' kwam uit Kampen en hij had het die zaterdagmiddag verre van gemakkelijk. Wij speelden tegen URK, toch vaak al een beladen wedstrijd. Door een zeer dubieuze beslissing van de referee, won URK met 2-1 van DESZ! Nou, dat heeft die scheidsrechter geweten! Onder aanvoering van de terreinman Hendrik van der Linde, met een groot knipmes in z'n handen, had een grote groep murmerende supporters zich voor ons huis verzameld om de scheidsrechter op te wachten, zodra deze buiten kwam. Het zag er allemaal heel dreigend uit. Dat beloofde niet veel goeds! Mijn moeder was in alle staten, begreep er natuurlijk helemaal niets van. De scheidsrechter begreep het nog minder en deed het bijna in z'n broek van angst. Nadat hij zich gedouchet en verkleed had, stelde ik hem voor om bij mij achter op de motor te gaan zitten, mij heel stevig vast te houden en zijn ogen stijf dicht te doen. Voor de rest zou ik zorgen. Met de gashandle voluit reed ik in de tweede versnelling bij ons van de stoep af, dwars door de dreigende en tierende menigte heen en bracht hem linea-recta naar de pont in Genemuiden. Trillend als een riet, bedankte hij mij voor de snelle lift en ging met de lijnbus verder huiswaarts. Zo, dat waren dan wat herinneringen uit de beginjaren van DESZ.

Tenslotte dan nog dit: bestuur van DESZ, hartelijk gefeliciteerd met het 50-jarig clubjubileum, sterkte bij het leidinggeven en veel succes voor de toekomst!

Als allerlaatste dan nog wat peptalk aan het adres van het 1e elftal, (toch altijd het visitekaartje van de vereniging): stá d'r voor en gá d'r voor,... wordt nou ook eens KAMPIOEN!

Vroeger lukte het ons toch ook! Hoe??

Nou, gewoon, Door Eendracht Sterk!!,..., want dát is wel BELANGRIJK!

J.A.J. Estié

Gedurende de afgelopen vijftig jaar kende DESZ de volgende voorzitters:

1946 - 1947Scholten
1947 - 1971H. Prikkel
1972 - 1976J. Bijker
1977 - 1987A. Polman

1987 - 1993M. Schuite
1994 - 1995J. Blei
1995 -R. Van Wijk

De Moormannen.

Het is algemeen bekend, dat er bij Z.S.V. en later ook bij DESZ velen voetbalden uit een bepaalde familie. De Mooiweren, de Vossen en de Moormannen waren altijd sterk vertegenwoordigd, in de diverse teams.

De Moormannen hadden in 1955 een initiatief genomen, om een team samen te stellen van uitsluitend Moormannen. Er was direct ook al een sponsor, oud-Z.S.V.-er Hendrikus Ezn. De eerste wedstrijd werd gespeeld tegen DESZ, uitslag onbekend.

Na enkele wedstrijden werd er ter ere van het 10-jarig bestaan van DESZ in tenue een jubileumwedstrijd gespeeld.

Hierbij werden enkele oud-gedienden uit den lande opgetrommeld. Zelfs een stamhouder uit Wemeldingen was van de partij.

Er werd tot 1960 bij gelegenheden een team samengesteld, maar door het ouder worden van enkelen en het feit dat de jongere garde niet veel talent kende, liep de animo terug en werd er van verder spelen afgezien.

Hoewel er sporadisch nog wel eens een Moorman in de DESZ-gelederen te bewonderen valt, zal de inbreng zoals vroeger in het voetbalgebeuren in Zwartsluis, door de Moormannen voor de nabije toekomst een wens blijven.

Jammer, of toch wel goed.
U mag het zeggen.

De Moormannen op de foto zijn staand v.l.n.r.:

B. Vos officiële scheidsrechter, Jacob -Hendrikus zoon, Barteld -Jan zoon, Johannes -Evert zoon, Hendrik -Jan zoon, Gerrit -Jan van Barteld zoon, Hendrikus -Jan zoon, Lucas -Evert zoon, Hendrikus -Evert zoon; Hurkend: Jacob -Jan zoon, Jan -Hendrikus zoon, Marinus -Jan zoon.

Op deze foto staan zes broers waarvan er vijf speelden en een als grensrechter fungeerde.

V.l.n.r. staand: Hendrik -Evert zoon, Evert -Barteld zoon, Gerrit -Jan zoon, Jan -Barteld zoon, Hendrikus -Jan zoon, Marinus -Jan zoon, Albert -Jan zoon, Barteld -Jan zoon; hurkend: Hendrik -Jan zoon, Evert -Jan zoon, Jacob -Jan zoon en Lucas -Evert zoon.

De A-junioren kampioen in 1947!

Op de foto v.l.n.r. Bart Vos (scheidsrechter), Dick Boes, Siem van der Sloot, Hendrik van der Sloot, Gerard Bosman, Jan Lenderink (trainer), Henk Wink, Jan Kappers, Henk Witvoet, Jan Moorman, Jan Kisjes, Jaap Moorman en Jaap Estié.

KNVB spelerspas.

In voorgaande verslagen hebt u kunnen lezen, dat het wat organisatie en regels betreft niet zo nauw werd genomen. Zo kon het gebeuren, dat er verschillende spelers diverse malen per zaterdag voor andere teams uitkwamen. Een speler die ouder was dan 18 jaar, dus senior-lid, deed gewoon de andere zaterdag met de jeugd mee. Ook 1e-elftal-spelers, die niet meer in een 2e of 3e elftal mochten spelen, zag je rustig de andere week in deze elftallen opdraven. Om dit te voorkomen werd er door de KNVB de spelerspas ingevoerd. Iedere zaterdag van de wedstrijd stond je

K.N.V.B. AFDELING ZWOLLE		Keuringsdatum
Naam <u>Mol</u>		<u>14-7-72</u>
Voornamen (voluit) <u>Hedman</u>		Spelerslijst seizoen: <u>71/72</u> no. <u>108</u>
Adres <u>De Klipper 1a</u>		
Woonplaats <u>Zwartsluis</u>		no.
Geboortedatum <u>9-10-57</u>		no.
Handtekening speler		
SPELERSPAS		
Speler van de v.v. <u>DE 52</u>		Geldig t.e.m. <u>1973</u>
Op overschrijving naar de v.v.		(Bondsstempel)
Deze kaart blijft eigendom van de K.N.V.B. Afd. Zwolle en dient bij het aflopen ter verkrijging van een nieuwe kaart of bij bedanken voor de Vereniging bij de Afd. Administratie te worden ingeleverd. (Bij verzuim zal boete worden opgelegd.)		

dan met de gehele ploeg in de middencirkel van het veld en bekeek de scheidsrechter de pasjes. Aan de hand van deze pas met foto keek men dan, of de juiste spelers op het ruilformulier stonden. Ook dit was niet altijd waterdicht. Later bleek dat er verenigingen waren die andere foto's op ongedige spelerspassen deden, zodat Jan Jansen op de kaart stond met een foto van Piet Pietersen. Mede doordat de scheidsrechters hier veel werk mee hadden, werd dit later weer afgeschaft.

K.N.V.B. AFDELING ZWOLLE		Keuringsdatum
Naam <u>Jan Hendrik</u>		<u>21-9-72</u>
Voornamen (voluit) <u>Addink</u>		Spelerslijst seizoen: <u>71/72</u> no. <u>203</u>
Adres <u>Grote Lagelhad 39</u>		
Woonplaats <u>Zwartsluis</u>		no.
Geboortedatum <u>3-5-59</u>		no.
Handtekening speler		
SPELERSPAS		
Speler van de v.v. <u>DE 52</u>		Geldig t.e.m. <u>1973</u>
Op overschrijving naar de v.v.		(Bondsstempel)
Deze kaart blijft eigendom van de K.N.V.B. Afd. Zwolle en dient bij het aflopen ter verkrijging van een nieuwe kaart of bij bedanken voor de Vereniging bij de Afd. Administratie te worden ingeleverd. (Bij verzuim zal boete worden opgelegd.)		

Op de spelerspasjes zijn nog twee actieve spelers te zien n.l.: Jan Hendrik Addink en Herman Mol.

Interview met W. Hoen, lid van het eerste uur

DOOR ARIS JAN PEREBOOM

Hoe ben jij bij DESZ begonnen?

In 1946 was ik 13 jaar, ik weet eigenlijk niet meer of ik toen direct al officieel lid ben geworden. Wij voetbalden daar altijd, maar hoe het met de jeugd georganiseerd was, het klinkt misschien raar, weet ik echt niet meer. Ik kan me nog goed herinneren dat de nissenhut (kleedkamers) gebouwd werd aan de Berkenlaan en dat we snoep haalden bij meneer en mevrouw Meesters. Je had toen voor de jeugd nog niet echt een competitie zoals nu. In de naoorlogse jaren was dat anders, we waren zelfs al blij dat er een bal was om mee te voetballen. Ik moet wel in een jeugdteam gespeeld hebben want op mijn 17e jaar speelde ik in het eerste, tegen wie? Toen speelde DESZ nog in blauw-witte shirts, drie jaar later werden dat de rood-witte.

Op welke manier ben je bij DESZ betrokken geweest?

Als speler; gespeeld na de jeugd in het 1e team tot en met mijn 32e jaar. Eerst als linksbinnen en later laatste man.

Scheidsrechter; Als ik geen andere verplichtingen had floot ik een wedstrijd voor de jeugd. Mijn kinderen vonden dit altijd prachtig, want die renden na de tos het veld op om de tosgulden op te halen.

Trainer; Ik heb diverse teams getraind;

- jeugdteams waar m'n zoons in speelden
- het 1e team in seizoen '75-'76 en '76-'77.
- het damesteam van '82 tot '85.
- Bestuurslid; van 1974 tot 1978 en later van 1992 tot 1995.

Terwijl we dit punt doorspraken en de gehele voetbalcarrière doorliepen vroeg de interviewer zich wel af of W. Hoen ook wel eens een avond thuis was.

Wat was voor jou het hoogtepunt bij DESZ?

Het promoveren met het 1e naar de eerste klasse in de promotie-wedstrijden uit en thuis tegen Marienberg. Ik weet nog heel goed we gingen met vrachtauto's van Marsman, waar banken in gezet werden, er naar toe. We wonnen die wedstrijd met 6 - 1. Ikzelf maakte er toen 3.

De thuiswedstrijd wonnen we met 1 - 0 met een zeer dubieus doelpunt. Daarna allen achter de muziek aan door het dorp heen en een groot feest in de Roskam.

Wat was voor jou het dieptepunt bij DESZ?

Dat we als bestuur in 1995 en bloc afgetreden zijn.

Als je 50 jaar terugkijkt wat zijn dan voor jou de 3 meest karakteristieke mensen die wat voor DESZ hebben betekend?

1. Voorzitter Prikkel, een bijzondere voorzitter. Die man was een echte leider van de vereniging wel ca. 15 jaar. Dat was nou wat ik een echte voorzitter noem.
2. Chris Hartsuiker; hij is 6 jaar trainer geweest. Een hele gewone man altijd netjes en stipt, nooit ruzie en dat vind ik erg belangrijk.
3. Jan de Roos; Mijn voorbeeld als trainer, een echte voetballer. Hij was onderwijzer en kon het spel heel goed uitleggen, hij kon het team ook zo opzweepen in de voorbespreking dat je voor hem door het vuur ging. Zo kon alleen Jan de Roos dat. Een groot voorbeeld voor mij.

Je bent speler, leider, trainer, bestuurslid geweest; waar heb je de beste herinneringen aan over gehouden?

Als speler, het voetbalspel is toch nog het leukst om zelf te beoefenen.

Hoe zie je voor jezelf de toekomst voor DESZ en wat vind je dat er gedaan moet worden?

Er moeten binnen de vereniging duidelijke lijnen komen. Het bestuur bepaalt het beleid, de trainer de opstelling en de spelers mogen hun mond wel open doen maar het eerst laten zien op het veld en niet andersom. Voor mezelf vind ik dat nu binnen de vereniging tijd is voor de jongere generatie. Ik ben nu gevraagd als bestuurslid voor de regio, waar DESZ in afd. noord in komt te voetballen.

Als je iets over mag doen in de DESZ-tijd, wat zou dat zijn?

Ik hoef niets meer over te doen. Ik heb tot nu toe een hele mooie tijd gehad in de voetballerij en hoop er nog heel lang van te mogen genieten.

Historie en opkomst van voetbalvereniging DESZ.

Na de oorlogsjaren, toen voetbal onmogelijk was gebleken, wilde ook Zwartsluis weer gaan voetballen. Met enkele voetballers van toen had onze nieuwe medewerker 'Niesje' een gesprek. Op een koele zomeravond in 1946 was het zover.

Mannen van het eerste uur namen plaats achter de tafels in het verenigingsgebouw 'Christelijke Belangen' in de Marktstraat. Voetballers in hart en nieren, mannen die voor de oorlog ook al een aardig balletje hadden getrapt in een van toen reeds bestaande voetbalverenigingen.

Jazeker, er waren toen reeds twee verenigingen, namelijk Z.S.V. (Zwartsluizer Sport Vereniging), opgericht in 1927 en Heracles, opgericht in 1938. En nu was het plan gerezen om van die bestaande twee verenigingen een club te maken.

Aanwezig waren die eerste avond o.a. J. v.d. Belt, B. Vos, P. van Dongen, W. Wanninge, R. Witvoet, R. Nieuwenhuis, G. Stroetinga en Scholten.

Deze mensen en nog anderen hebben er zorg voor gedragen dat een nieuwe vereniging gestalte ging krijgen. Alleen de naam ontbrak nog.

Barteld Vinke (thans niet meer woonachtig in Zwartsluis) wist de naam te bedenken die onze vereniging nu al bijna 50 jaar draagt. Twee verenigingen gingen samen, dus samen wilde men bouwen aan een sterke vereniging in Zwartsluis. Daar was het! 'Door Eendracht Sterk'. Al spoedig daarna werd het bestuur samengesteld.

De heer Scholten (destijds postcommandant in Zwartsluis) werd tot voorzitter gekozen.

Na enige jaren moest hij zijn voorzitterschap opgeven omdat hij werd overgeplaatst naar Urk. Voor de oorlog was de heer Scholten ook enige jaren voorzitter van Heracles. De heer J. v.d. Belt werd secretaris en de heer Wanninge penningmeester. Men startte in de competitie met drie elftallen. Een eerste, een tweede en een A-junioren elftal. Trainer was de heer L. van Eerde uit Zwolle. De clubkleuren waren een blauw shirt en zwarte broek. De shirts werden in die dagen gemaakt van stukken zeildoek, dat door een plaatselijke leverancier werd verstrekt. Enige jaren later werden er rode shirts aangeschaft omdat er teveel verenigingen kwamen die ook blauwe shirts droegen. In die dagen behoefde men ook niet gekeurd te worden. De contributie bedroeg toen een dubbeltje per week voor senioren en een stuiver per week voor junioren.

Er werd gespeeld op de Berkenlaan, ook was er toen al verlichting en toen al kalkte Hendrik van der Linde de lijnen.

Het eerste van DESZ was ingedeeld bij o.a. DOSK, Genemuiden, MJV, Olympia '28, Emmeloord en CSV '28.

Aanvoerder was Bart Vos (dat is hij ook altijd geweest bij ZSV) en men startte in de onderafdeling. Het eerste seizoen werden ze zelfs gelijk kampioen. Het succes kon nog niet op, want ook het tweede werd in het eerste seizoen kampioen. En tevens de A-junioren die de beslissende wedstrijd van Genemuiden met 4-1 wonnen.

De kampioenswedstrijd van het eerste werd bijgewoond door maar liefst 2.000 toeschouwers, dat was de thuiswedstrijd tegen IJVV die met 3-1 werd gewonnen. Om te kunnen promoveren naar de KNVB, moesten ze eerst nog promotiewedstrijden spelen tegen andere afdelingskampioenen. Maar voordat DESZ in de promotieklasse kwam moest eerst nog een beslissingswedstrijd gespeeld worden tegen Elburg. Deze wedstrijd moest gespeeld worden op het veld van CSV te Zwolle. Voor meer dan 3.000 toeschouwers werd deze wedstrijd met 4-3 gewonnen.

DESZ stond dus met een been in de vierde klasse KNVB. Maar door uitschakeling in die promotieklasse bleef het helaas bij dat ene been.

Honderden supporters trokken met DESZ mee tijdens die promotiewedstrijden die gespeeld moesten worden in o.a. Enschede, Hardenberg en Gramsbergen. Ondanks dat DESZ na dat eerste seizoen die promotie net niet behaalde, was het een goed begin van deze nog maar een jaar bestaande vereniging.

De spelers die voor deze toch zo mooie prestaties zorgden waren o.m.:

Jaap Mooiweer, Henk Moorman (Jzn.),
Bart Vos, Marinus Brouwer, Marinus Esser,
Rinze Nieuwenhuis, Thijs de Graaf, Bernard Vos,
Engbert Vos, Lucas Moorman (Ezn.),
Johannes Moorman (Ezn.), en niet te vergeten
trainer U. van Eerde!

Hoe het allemaal verder gegaan is met DESZ

De tweede succesvolle formatie van DESZ promoveerde in het seizoen 1955/1956 naar de vierde klasse KNVB. Het was niet een 'normale' promotie, want DESZ promoveerde zonder dat ze afdelingskampioen waren geworden. Nee, kampioen werd Genemuiden 2, die niet mocht promoveren omdat 'grote broer' Genemuiden 1 al in de KNVB speelde. DESZ eindigde na een nek aan nek race met Urk op de tweede plaats achter Genemuiden 2 en daardoor mochten ze promotiewedstrijden spelen tegen de kampioen van afdeling Twente om een plaats in de KNVB.

De afdelingskampioen van Twente was S.V. Mariënberg. Voor deze krachtmeting moest DESZ eerst naar Mariënberg toe. Bussen vol supporters begeleidden de jongens naar Mariënberg en dat bleek niet tevergeefs te zijn geweest. Want voor ruim 2.000 toeschouwers werd het maar liefst een klinkende 7-1 overwinning voor DESZ. Vermeldenswaardig is nog de prachtige hatrick die Wiebe Hoen voor zich liet aantekenen. De eerstvolgende zaterdag moest DESZ nog thuis spelen tegen Mariënberg en stonden ze dus alweer met 'één been' in de grote KNVB. Maar het was niet eenvoudig, want het doelgemiddelde telde niet mee, dus mocht er in geen geval verloren worden... De zaterdag brak aan... het veld werd in gereedheid gebracht, de touwen aan de netten werden gespannen en de lijnen keurig gekalkt. Het spektakel kon beginnen. De straten werden ook afgezet met touw om zodoende zoveel mogelijk entreegelden (dat was toen 30 cent) te kunnen beuren. Het kleedgebouw (men sprak toen van de 'Nissenhut') stond op de plaats waar nu de familie Timmer woont, op de hoek Berkenlaan-Julianastraat, was ook netjes schoongemaakt. In het kleedgebouw was ook

een kleine ruimte aan de straatkant waarin de familie Meesters koffie en snoepgoed verkocht. En op deze historische zaterdagmiddag werd voor het oog van een paar duizend toeschouwers promotie voor DESZ een feit! In een zeer enerverend duel, dat geleid werd door arbiter W. van Essen uit Zwolle (ook de grensrechters kwamen uit Zwolle) wist DESZ na een 1-1 stand in de laatste minuten door een doelpunt van Wiebe Hoen de wedstrijd in haar voordeel te beslissen.

Maar dit was niet het enige succes, want ook DESZ 2, kon na geen enkele wedstrijd te hebben verloren ook de kampioensvlag hijsen. In de hierop volgende promotiewedstrijden tegen Owios 2, trokken ze echter aan het kortste eind, waardoor promotie naar de reserve 1e klasse aan hun neus voorbij ging. Het derde elftal verloor maar één competitiewedstrijd en werd ook onbedreigd kampioen. Helaas bleef ook het derde tijdens de promotie steken. De A-junioren eindigden op een eervolle tweede plaats na het sterke MSC uit Meppel. Het succes kon niet op, want direct na het kampioenschap won het eerste het door M.J.V. (nu FC Meppel) georganiseerde nederlaagtoernooi. De eerste prijs bestond uit 11 nieuwe shirts, die dan ook dankbaar werden aangevaard. Ook was het in dit jaar dat DESZ overging op rode shirts, witte broeken en roodwit gestreepte kousen, die op een vrijdagavond in het huis van Jan van Loon (destijds Kerkstraat) werden uitgedeeld. En tenslotte in ditzelfde jaar 1956 was het 10 jaar geleden dat onze vereniging werd opgericht. Een mooier geschenk dan promotie van het eerste, kampioenschap van het tweede en derde elftal, had onze vereniging niet kunnen voorstellen.

Het kampioenselftal:

staand v.l.n.r.: Rikus Moorman (reserve), Peter van Eerde, Wiebe Hoen, Marinus Moorman, Jan van der Velde, Jan Kappers, Gerrit Moorman en Teunis van der Linde. Zittend v.l.n.r.: Gerrit Jan ten Klooster, Johan van Eerde, Jaap Estié, Henk Jongman en Henk Elken. Trainer Hartsuiker ontbreekt helaas op de foto.

Een jaar om nooit te vergeten!

In het seizoen 1957/1958 was het weer het tweede dat aan de bel trok. Opnieuw werden ze kampioen, maar nu ging het feest wel door, ze wonnen de promotiewedstrijd en mochten uitkomen in de reserve 1e klasse. Een prachtige prestatie van de jongens van het tweede.

Met het eerste elftal ging het echter minder goed, maar ze wisten zich wel te handhaven in de 4e klasse. Ons eerste had nog wel eens problemen met de leiding enzo!

Na de wedstrijd tegen DOSK werd Teunis van der Linde voor twee wedstrijden geschorst, omdat hij een verdediger van DOSK geslagen zou hebben. Ook Peter van Eerde kreeg in de wedstrijd tegen Urk moeilijkheden met de scheidsrechter en werd ook geschorst. Ook het tweede elftal bleef niet vrij van schorsingen. O.a. Joop Wink kon het in de wedstrijd tegen Hatto Heim 2 niet nalaten om zijn tegenstander een trapje na te geven. Alle protesten tegen de strafcommissie mochten niet baten. Het derde elftal deed het in dat seizoen 1957/1958 heel wat beter en wist beslag te leggen op een keurige tweede plaats op de ranglijst. Ook was er dit jaar weer een feestavond. Deze werd altijd gehouden in het 'Nutsgebouw'. Er werd een toneelstuk opgevoerd door een toneelvereniging uit Zwolle. Het seizoen 1958/1959 is voor DESZ een 'berucht' seizoen geweest. Die zaterdagmiddag op 25 oktober zal ieder oud-eerste elftalspeler zich ongetwijfeld nog wel herinneren. Dat was de wedstrijd tegen Oene onder de rook van Epe gelegen. In deze wedstrijd waren onze vedetten het helemaal niet, met de overigens ook bepaald slecht leidende scheidsrechter Faber, eens. En dat werd op een niet mis te verstane wijze uitgevochten. Het droevige resultaat was, dat maar liefst vijf spelers voor verdere deelname aan het competitie seizoen door schorsing werden uitgeschakeld.

De gestrafte spelers waren: J. Kappers, H. Elken, R. Schoonewelle, H. Jongman en T. v.d. Linde.

Terwijl enige bestuursleden een berisping kregen. Dat was een geweldige adering in de elftalselectie, maar gelukkig konden ze zich dankzij de steun van enkele spelers uit het tweede elftal in de 4e klasse handhaven. Niettemin won ons eerste elftal in dit moeilijke jaar nog een nederlaagtoernooi bij De Krim (een 5-2 overwinning). Het tweede won een nederlaagtoernooi in Emmeloord, door een 11-1 overwinning. Tot zover de roemruchte periode 1955 - 1959.

De periode 1960 - 1970

Een onopvallende periode voor DESZ omdat het eerste geen enkele maal de kampioensvlag kon hijsen. Dus geen sensationele gegevens omtrent deze periode. Wel waren het andere verenigingen

die in Zwartsluis het kampioenschap behaalden. In 1962 werd Urk in Zwartsluis kampioen van de 4e klasse. Ook het Zwolse CSV werd enige jaren later in de wedstrijd tegen DESZ op het veld aan de Berkenlaan kampioen.

In 1966 werd HHC uit Hardenberg door een 3-1 overwinning op DESZ ook in Zwartsluis kampioen. Deze wedstrijden trokken altijd wel een kleine duizend toeschouwers. Geen kampioensvlag dus voor DESZ, dat wel steeds met de regelmaat van de klok de middenmoot bezette of in de kopgroep meedraaide. Slechter dan de resultaten van het eerste elftal, ging het met het veld aan de Berkenlaan, in het begin van de jaren zestig. Na een fikse regenbui werd het water niet voldoende afgevoerd, en moesten de spelers van het eerste (gesterkt door hun mentaliteit) en enkele vrijwilligers zaterdagmorgen in alle vroegte met behulp van pompen het overtollige water van het veld pompen, opdat de wedstrijd toch maar door kon gaan. Het werd op de duur steeds moeilijker het veld voor de wedstrijd droog te krijgen. Ook de belangstelling van de leden ging 'het water in' en zo kon het gebeuren dat er op zaterdagmorgen nog maar een paar leden er al pompend de moed in hielden. Deze toestand was niet langer houdbaar en toen het tenslotte helemaal niet meer ging, moest DESZ uitkijken naar een ander veld, waarop de competitiewedstrijden zonder al teveel wateroverlast normaal zouden kunnen worden gespeeld.

Gelukkig voor DESZ was het Olympia uit Hasselt die de Sluzigers 'uit het water' haalde en in goed overleg met de Olympianen kon het eerste, mits Olympia uit speelde, haar 'thuiswedstrijden' in Hasselt spelen. Het was gelukkig maar voor een korte periode, aangezien de firma Wiers het veld aan de Berkenlaan grondig onder handen nam.

Ook was het in 1961 vijftien jaar geleden dat onze vereniging werd opgericht. Ter gelegenheid hiervan werd er een prachtige jubileum-feestavond gegeven. De contributie bedroeg in 1964, f 1,50 voor senioren en f 0,80 voor junioren.

In 1967 was het dan eindelijk zover dat DESZ nu een tweede voetbalveld in gebruik kon nemen. Het huidige veld aan de Kiekendiefstraat (logisch meer velden heeft DESZ nu nog steeds niet) kwam erbij.

Een clubgebouw was er nog niet en men kon zich omkleden in een hiervoor geplaatste bouwkeet.

De scheidsrechters konden zich omkleden en douchen bij de familie W. Hoen. In datzelfde jaar werd T. v.d. Linde voor tien jaar geschorst, toen hij na een door scheidsrechter Winkel in de thuiswedstrijd tegen WZC toegekende penalty zo van de kook raakte en scheidsrechter Winkel in de pauze bij zijn shirt pakte. Resultaat? Een kapot shirt van de scheidsrechter (dat later door het DESZ-bestuur werd vervangen door een nieuwe).

Een nieuw persoonlijk record voor de heer Van der Linde! Een jaar later, in 1968, werd de huidige kantine met twee kleedkamers en een scheidsrechterskamer feestelijk in gebruik genomen.

Burgemeester Buijnink verrichtte de opening. Ook was Jo van Marle, in zijn functie als voorzitter van de KNVB-Zwolle, bij deze opening aanwezig. In dit jaar werd Eppy Vos topscorer van het eerste. In deze jaren 1960 - 1970 heeft DESZ vier trainers gehad. Allereerst Chris Hartsuiker uit Meppel; daarna Jan de Roos uit Zwolle (die DESZ op 1 puntje na in de derde klasse had gebracht); en toen in volgorde V.d. Bent, (Zwolle), Hagman ('t Harde) en Stegeman (Zwolle). In 1970 kwam Nico Beltman uit Zwolle.

A-junioren DESZ kampioen

Doelgemiddelde: 94 - 2

Op Hemelvaartsdag hebben de A-junioren van Zwartsluis het kampioenschap behaald door een glansrijke overwinning op Zuidwolde A-1. Het zegevierde ten aanschouwe van een flink aantal supporters liefst met 16 - 0! Gedurende de gehele wedstrijd speelde het spel zich voor het Zuidwolder doel af. Mede aan het voortreffelijke werk dat hun keeper verrichtte, bleef het bij 16 - 0. Al in de eerste minuut namen de Zwartsluizer junioren de leiding door een doelpunt van Martin Schuite 1-0. Vijf minuten later verhoogde Henk Nieuwenhuis de score 2-0. Hierna zakten de junioren iets af en was het samenspel te langzaam en te doorzichtig. Toch wisten de DESZ-junioren nog voor de rust tot 4-0 resp. door doelpunten van Martin Schuite en Frits Elken. Opmerkelijk was dat de Zwartsluizer keeper Henk Kuiper voor de rust geen enkele bal gehad heeft. Na de rust kreeg hij de eerste bal, die vanaf de aftrap over de DESZ-spelers werd geschoten. Deze tweede helft was voor de Zwartsluizer junioren de beste.

De A-junioren van DESZ, die het kampioenschap behaalden zijn: Engbert Vos, Albert Kamman, Herman Mones, Henk Kuiper, Roelof Halfmouw, Wim van der Woude, Henk Nieuwenhuis, Bernhard van der Linde, Martin Schuite, Frits Elken en Jaap Akkerman. Reserve was Henk van der Woude. Trainer was Rinze Nieuwenhuis.

Ze combineerden veel vlotter en overspeelden de Zuidwolder ploeg volkomen. Met het volledige elftal verdedigend konden zij niet voorkomen dat DESZ nog twaalf maal scoorde. Door deze grote score hebben zij tevens een prachtige leren bal van trainer Van der Bent verdiend. De doelpunten werden gescoord door respectievelijk Martin Schuite 6, Wim van der Woude 2, Bernhard van der Linde 1, Herman Mones 1, Henk Nieuwenhuis 1 en Frits Elken 1. Na afloop van de wedstrijd mocht aanvoerder Frits Elken met zijn dolgelukkige ploeggenoten bloemen en felicitaties van het DESZ-bestuur in ontvangst nemen. Na afloop kwamen de spelers van DESZ en Zuidwolde bijeen in de serre van Hotel 'De Roskam', waar men een tijdje gezellig verbleef. De heer H. Prikkel, voorzitter van de v.v. DESZ sprak de junioren toe. Hij vond het behalen van het kampioenschap een prachtig succes. Hij wees erop, dat het ook al jaren geleden is, dat een elftal van DESZ een kampioenschap behaalde. Verder vond hij het 94-2 doelgemiddelde, dat de junioren in deze competitie behaalden, een prachtig resultaat. Hij vond het jammer, dat dit elftal volgend jaar uit elkaar gehaald zal moeten worden, aangezien er spelers bij zijn, die in aanmerking komen voor het eerste en voor het tweede elftal. De heer Prikkel sprak verder de wens uit, dat deze spelers het volgend jaar in het eerste, tweede, of de A-junioren-elftal met hetzelfde enthousiasme zullen spelen als in deze competitie gedaan is. Zijn rede werd met een enthousiast applaus beantwoord.

DESZ B-junioren kampioen seizoen 1964 - 1965

Zaterdag behaalden de B-junioren van DESZ op overtuigende wijze in Zwartsluis haar kampioenstitel. Ze wonnen met liefst 7 - 0 van N.O.P.-Boys B1 uit Emmeloord.

**DESZ B-junioren kampioen
seizoen 1964 - 1965**

*Op de foto staan van links naar rechts: trainer Willem Volken, Dik Jalink, Jan de Graaf, K. Mones (scheidsrechter), Eppie Vos, Geert Doosje, Henk Brink en Henk Tuin (leider).
zittend v.l.n.r.: Japie van Dijk, Henk Boers, Jaap Muis, Gerrit Slurink, Driek de Goede, Bertie Lassche en Herman van Dijk.*

**Uit de periode 1964 - 1965 een
mix van oud en jong:**

*Trainer Chris Hartsuiker, Sjoerd Hoen, Wim van de Woude, Herman Mones, Willem Elken, Wiebe Hoen, Gerrit Jan ten Klooster en grensrechter Marinus Moorman;
voorste rij: Willem Schoonewelle, Henk van de Woude, Bernhard van der Linde, Rikus Moorman en Jaap Akkerman*

Deze foto is gemaakt in 1964 toen het tweede elftal kampioen werd in Vollenhove. Het voetbalveld was toen gelegen t.o. de oude melkfabriek richting dorp.

Op de foto van links naar rechts de heren: Schuite, Akkerman, Mones, Prikkel, Slagter en Doosje.

Ook het tweede elftal kampioen (1964-1965)

Staannd v.l.n.r.: Trainer Chris Hartsuiker, Willem Mars, Engbert Vos, Jan Marsman, Jan Visscher, Henk van de Woude, Hendrik van der Linde en Chris Voerman; hurkend v.l.n.r.: Henk Kuiper, Henk Nieuwenhuis, Martin Schuitema, Berend Jan Elferink, Lieuwe Hoek, Jaap Akkerman en Willem Volken.

Eén van de trainers van DESZ die veel heeft betekend en die de grootste successen heeft behaald: Nico Beltman.

Als de dag van gisteren kan ik mij het sollicitatiegesprek met het bestuur van v.v. DESZ herinneren. In dit gesprek, waarbij o.a. aanwezig waren de heren Prikkel, Westenberg, Bosman en Tuin, bleek al duidelijk dat wij op dezelfde golflengte zaten. Een contract werd dan ook vrij snel getekend.

Het eerste seizoen verliep desastreuus, DESZ degradeerde naar de KNVB afdeling Zwolle. Naar mijn stellige overtuiging door verschillende oorzaken. Ik wilde anders met DESZ voetballen dan voorheen (opbouw van achteruit), het inpassen van jeugd had bij mij een hoge prioriteit en uiteraard een andere samenstelling van het elftal. Na het eerste slechte beginjaar alleen nog maar successen op het sportieve vlak.

Een zwarte bladzijde in de geschiedenis was voor mij het onterechte ontslag in het tweede jaar na het behalen van het kampioenschap in de 1e klasse en promotie naar de 'grote' KNVB.

Ook naar de mening van een groot aantal spelers en leden. Onder aanvoering van Jan de Graaf en Bernhard van der Linde werd een handtekeningactie gevoerd met als doel het ontslag ongedaan te maken. Dit lukte in een extra gehouden ledenvergadering. Het was voor de vereniging en mij erg jammer dat enkele bestuursleden om principiële redenen niet meer beschikbaar waren voor het bestuur en aftraden.

Na dit incident weer gelukkiger tijden op het sportieve vlak. Kampioen in de 4e klasse en volop meedraaien in de 3e klasse KNVB.

In deze periode beschikte ik over een fantastische spelersgroep. Niet alleen op het voetbaltechnische en tactische vlak maar ook de sfeer in deze groep was geweldig. Bestuurlijk verliep alles op rolletjes, leden en supporters positief en er is dan een sfeer om tot successen te komen. Ik kijk daar met ontzettend veel genoegen op terug, omdat ik ook een steentje heb bij kunnen dragen aan deze successen. Na vijf jaar heb ik DESZ verlaten op eigen verzoek. Mede door privé-omstandigheden heb ik een nieuwe uitdaging aangepakt. Door omstandigheden heb ik echter nog twee keer trainers bij DESZ vervangen in verband met ziekte en ontslag. Voor mij wederom een periode alsof ik nooit was weggeweest. Blijkbaar ook voor DESZ want er werd opnieuw een contract overeengekomen. In deze periode draaiden we weer volop mee in de 1e klasse afdeling Zwolle. Helaas werd net niet het kampioenschap behaald. Toch waren 'wij' de beste. Na drie jaar vond DESZ het welletjes en werd mijn contract beëindigd.

Ik kijk met veel plezier terug op deze periodes. Ik heb bij DESZ veel vrienden gemaakt. DESZ is ook mijn vereniging geworden, ondanks dat zo'n relatie minder is geworden. Ik volg DESZ nog altijd.

Tot slot wil ik het bestuur, leden en supporters van harte feliciteren met het a.s. jubileum en spreek de wens uit dat vooral op het sportieve vlak er een succesvolle periode zal komen.

Nico Beltman

Kampioenen uit de oude doos:

Seizoen 1973 - 1974
het derde elftal kampioen:

Staannd v.l.n.r.: Kees Westenberg, Henk Halfmouw, Driek de Goede, Jaap Muis, Atze ten Klooster, Engbert Vos en trainer Rinze Nieuwenhuis; hurkend v.l.n.r.: Verkerk, Wim Schraa, Teun Grootenhuis, Lieuwe Hoën, Martin Schuite, Henk Nieuwenhuis, Willem Volken en Ad Zomerdijk.

Seizoen 1974 - 1975
het tweede elftal kampioen

Staannd v.l.n.r.: Gerrit Jan ten Klooster, Egbert de Graaf, Mees Strating, Sip Halbertsma, Herman van Dijk, Roelof Halfmouw, grensrechter Henk Kisjes, Jaap Akkerman, trainer Rikus Moorman; hurkend v.l.n.r.: Henk Elken, Willem Elken, Hilbert Slurink, Koos Kisjes en Henk ten Klooster

Een vriendenteam (DESZ 4)

Staannd v.l.n.r.: Geert Nieborg, Johan de Vries, Dirk Visscher, Freek Kuipers, Teun van der Linde, Jan Kisjes, Roelof Vos en Gerrit Vos; hurkend v.l.n.r.: Tiem van Dijk, Henk Roossien, Henk ten Klooster, Albert Kisjes, Koos Kisjes, Jan Kampherbeek en Evert Moorman.

Kampioenschap voor drie DESZ-teams in 1996.

Ronald Blei, Henri Boxum, Ronald Roskam, Joy Addink, Geert van der Heide, Yannick Feenstra, Robin Westerhuis, Thijs Pereboom, Rick Hekman, Remco Lachenal en Leon Schuurman vormen samen het voetbalteam van DESZ F2, geleid door Rinaldo Boxum en Aris Jan Pereboom.

Zij werden kampioen van de najaarscompetitie in hun klasse. Zij behaalden 21 punten uit acht wedstrijden. Er werden maar liefst 64 doelpunten gescoord, terwijl er maar 8 werden toegestaan aan de tegenspelers.

De F1-pupillen van DESZ, geleid door Piet Zandbergen en Johannes van de Heide, werden eveneens kampioen. De spelers van dit team zijn:

Nick Zandbergen, Martijn van de Heide, Henk Halfmouw, Bart Spanjer, Mehdi Agdam, Gerjan Kuipers, Thalita Sloots, Martin Folkerts en Mathijs de Kraker.

Ze haalden uit tien wedstrijden 27 punten met 68 doelpunten voor en 13 tegen. Een doelsaldo van 55!

De A-junioren van DESZ behaalden via een overwinning op Flevo Boys het kampioenschap in de najaarscompetitie. Het A-team bestaat uit: Arjan de Graaf, Michel Hoogenkamp, Dennis Bonhof, Richard ten Klooster, Gerjo Jongman, Lennard Moorman, Jan Visscher, Pieter Kikkert, Erik Visscher, Gerjan Kronenberg, Jack Uffels, Elroy van Feggelen, Marcel Halbertsma en Adriaan van Andel.

De begeleiding wordt gevormd door trainer/verzorger Bernhard van der Linde en leider Geert Neijmeyer.

Felicities voor DESZ B1.

Raymond van der Linde, Willem Freek Kuipers, Ronald Vinke, Erik en Remco Addinga, Dennis van der Linde, Alexander Boers, Jacques Leeuw, Gijsbert van Dijk, Erik Jan Bols, Reinier Leenman, Jan Appelo, Siebren Terwisga, Lauren Jurgens en Peter ten Klooster mochten samen als DESZ B1 het kampioensfeest vieren.

Volgens hun leiders, Rick van der Linde en Rutger Vinke, kostte dit wel veel slapeloze nachten en borden vol Brinta, maar in de laatste wedstrijd van het seizoen werd het altijd lastige VHK uit Sint-Jansklooster met 4-2 verslagen en was het

kampioenschap een feit.

DESZ B1 wordt gesponsord door J. Kruidier, Finse bungalowbouw. Training en technische zaken worden verzorgd door Bernhard van der Linde.

De enige DESZ-international: Herman van Dijk.

Herman van Dijk (zie foto rechtsonder) speelde eenmaal met de legendarische voetballer Abe Lenstra in een team. Deze wedstrijd werd georganiseerd i.v.m. het 25-jarig bestaan van DESZ. Omdat Tonnie van der Linden niet op kwam dagen, moest Herman invallen. De uitslag was 1-4, of 2-4, dat wist Van Dijk niet meer precies. In het team speelden o.a. Piet Legarde in het doel, Molenaar, Piet Ouderland, Tinus Bosselaar, Kees Kuys en Abe Lenstra.

*Ook 25 jaar geleden was het sportief gezien geen hoogtepunt.
Dat het vervolgens veel beter kan gaan mag blijken uit de volgende
verslagen van behaalde kampioentitels:*

DESZ grijpt titel ten koste van VSCO: 0-0

ZWARTSLUIS - DESZ heeft zaterdag via een 0-0 gelijkspel in de uitwedstrijd tegen het Oosterwolde VSCO, het kampioenschap van de eerste klasse behaald.

De strijd tegen VSCO, dat alleen bij een overwinning nog een theoretische kans had, was een bikkelhard gevecht, waarbij men zelden tot fraai voetbal kwam. In de eerste helft was er sprake van een licht overwicht van DESZ.

De DESZ-defensie pakte de zaken rigoureuus aan. Van der Woude en Langeland ruimden goed op en ook Herman van Dijk speelde een prima verdedigende partij. Na de rust was VSCO, dat ten koste van alles een doelpunt wilde forceren, stukken sterker. Keeper Elken stond echter zijn mannetje en stopte tot twee keer toe de bal fantastisch over. Ook toen DESZ onder zware druk stond, hield hij het hoofd koel en toonde zich zeer klemvast. In de laatste fase van de strijd kreeg hij een daverend applaus van het gehele publiek toen hij een goed gericht schot van Plender op de rechterbovenhoek met een prachtige zweefsprong tot corner verwerkte. Keeper Vosselman van VSCO kreeg het daarentegen niet moeilijk en had een vrij rustige middag.

De laatste minuten werden gekenmerkt door het overheersen van de emoties, met name toen Dick Jalink enkele keren niet geheel netjes werd behandeld. Toen scheidsrechter Feddes, die de zaken goed beheerste, voor de laatste keer floot, kende de vreugde van DESZ-spelers, bestuur en publiek geen grenzen en stormde men het veld op om het elftal geluk te wensen. Keeper Elken werd op de schouders genomen en ieder was uitgelaten over het behaalde kampioenschap.

Het was een sportief gebaar toen de VSCO-aanvoerder Bernhard van der Linde en daarmee DESZ hartelijk gelukwensde met de titel en hem de bloemen aanbood. Spoed commentaar van burgemeester Buijnink: 'Een prachtige echo op het vorig jaar gevierde jubileum.'

's Avonds vond er in de kantine een korte, informele bijeenkomst plaats, waar burgemeester Buijnink de ploeg toesprak en hen van harte feliciteerde met het resultaat en hen bij voorbaat veel succes in de 4e klasse toewenste.

Voorzitter Prikkel toonde zich ook een zeer gelukkig man, toen hij de spelers met de titel feliciteerde. De bijeenkomst werd ook bijgewoond door de dames van de spelers en de trainer Beltman.

Vrijdag 21 april wordt in Hotel Roskam een officiële receptie aangeboden.

DESZ kampioen van de vierde klasse KNVB!

ZWARTSLUIS - Eindelijk is het dan gelukt. Na achttien jaar voetbal in de vierde klasse met onderbreking van één jaar afdelingsvoetbal is DESZ er in dit seizoen in geslaagd het kampioenschap op overtuigende wijze voor zich op te eisen. Het is zonder meer een grote verdienste van trainer Beltman, die met zijn elftal voor dit succes heeft gezorgd.

Weliswaar heeft DESZ zich danig kunnen versterken door aanwinsten zoals Bennie Leeuw en Joop van Dijk die resp. van VHK en Sportclub Genemuiden zijn overgekomen, maar niettemin heeft de heer Beltman voor verjonging gezorgd en tactisch heeft hij DESZ ook beter ontwikkeld. We mogen aannemen dat DESZ het volgend seizoen in de derde klasse beslist geen ondergeschikte rol zal spelen.

Het vorig seizoen had DESZ zich reeds aangediend als de betere ploeg, maar door teveel puntverlies in de beginfase kwam het in de eindrace een puntje tekort en moesten ze de titel aan HTC laten.

Dit seizoen heeft DESZ haar kracht kunnen continueren, en hadden ze reeds een riante voorsprong op al haar concurrenten veroverd.

De laatste wedstrijden speelt de ploeg bepaald niet haar beste wedstrijden, maar gezien het competitieverloop kunnen ze zich met recht een waardig kampioen noemen. De competitie is voor DESZ nog niet afgelopen, er staan nog drie thuiswedstrijden op het programma, die plichtmatig nog gespeeld dienen te worden. Deze wedstrijden kan DESZ vrijuit spelen en hopelijk verrassen ze het publiek nog eens met attractief voetbal zoals ze dat de laatste seizoenen zo vaak hebben getoond.

Tegen Wilhelmina SSS uit Zutphen had DESZ wel een goede start. Ze speelden duidelijk sterker dan haar tegenstander en Bennie Leeuw kreeg enkele goede scoringskansen. Uit een afgemeten voorzet van Dik Jalink schoot hij van dichtbij over. Maar na ruim een half uur spelen was het toch raak. Uit een half weggewerkte corner kreeg hij de bal op de zestienmeter lijn in zijn bezit en knalde laag in de benedenhoek 0-1. Na deze treffer deed DESZ het wat kalmer aan en in de tweede speelhelft was er weer sprake van een terugval, hierdoor kon de thuisclub wat sterker uit haar verdediging komen en schepte zich enkele kansen. Met nog een kwartier te spelen, had Wilhelmina succes. Nauta scoorde volgens velen in buitenspelpositie de gelijkmaker: 1-1. Het deed er allemaal weinig meer toe. Elspeet kwam in Apeldoorn ook niet verder dan een gelijkspel, waardoor DESZ de kampioenstitel hadden binnengehaald.

In Zwartsluis maakte muziekvereniging 'Voorwaarts' haar opwachting. Spelers en trainer gehuld in trainingspakken en beladen met bloemen werden op

spontane wijze door de Zwartsluizer bevolking binnengehaald. Op een wagen van Marsman, voraafgegaan door de vrolijk spelende muziek, maakten ze een feestelijke ronde door het dorp. Wat in achttien jaar niet was gebeurd, was nu werkelijkheid.

's Avonds werden de feestelijkheden in de sportkantine voortgezet, en kregen leden en donateurs de gelegenheid 'hun' spelers, trainer en bestuur te feliciteren. Ook het voltallige college van B & W was aanwezig. Trainer Beltman toonde zich bijzonder gelukkig met dit kampioenschap en gaf optimistisch de verzekering dat DESZ volgend jaar in de derde klasse ook weer danig van zich zal doen spreken. We nemen beslist geen genoegen met een lage klassering. Ook de spelers waren optimistisch gestemd, en voor de vereniging belooft het komende seizoen erg goed te worden omdat DESZ volgend seizoen moet uitkomen in de streekderby's tegen Olympia en Sportclub Genemuiden. Kortom iedereen was erg gelukkig met dit kampioenschap, wat bijna uniek is in de vereniging, want toen DESZ in 1956 promoveerde naar de vierde klasse waren ze geen kampioen. Dat was het tweede van Sportclub Genemuiden, maar deze ploeg mocht toen reglementair niet promoveren. Na zoveel jaren eindelijk het verdiende kampioenschap want DESZ had zich in al die jaren al vaak de grote verliezer getoond door met een enkel puntje achterstand steeds weer de tweede plaats te bezetten. Nu staan ze aan een nieuw begin, waar iedereen met verlangen en belangstelling naar zal uitzien.

Het team staand v.l.n.r.: Trainer Beltman, Bernhard van der Linde, Jaap Akkerman, Roelof Halfmouw, Herman Mones, Jan de Graaf, Rinie Hoogenkamp, Gerrit Slurink, Wim Volken (grensrechter) en Anton Visscher (verzorger). Zittend v.l.n.r.: Joop van Dijk, Dik Jalink, Bennie Leeuw, Wim Brondijk, Jan van Veen, Harm van der Belt en doelman Willem Elken.

Als eerbetoon aan al die vrijwilligers, waar een vereniging absoluut niet zonder kan functioneren, plaatsen wij hier een interview met een van onze ereleden, Hendrik van der Linde, ter gelegenheid van het feit dat hij zich meer dan 35 jaar de terreinknecht mocht noemen van DESZ.

Hendrik van der Linde (74) 35 jaar terreinknecht DESZ.

ZWARTSLUIS - Al zo'n 35 jaar zorgt hij ervoor, dat de lijnen zijn gekalkt en de netten voor de wedstrijden van DESZ zijn opgehangen. Een taak die hij altijd met plezier volbrengt. Het gaat over Hendrik van der Linde, die ondanks zijn bijna 75 jaren nog altijd even actief is. Voor Hendrik, - die geboren werd in Ambt-Vollenhove, maar al ruim vijftig jaar wonend in Zwartsluis tot een echte Sluziger kan worden gerekend - betekent voetbal veel, en met name zijn lievelingsclub DESZ.

Hendrik's echtgenote Aaltje gunt haar man deze hobby van harte. In de ruim 52 jaar dat het echtpaar is getrouwd mopperde ze maar zelden. Dit ondanks het feit, dat zij zelf zeker geen liefhebster is van deze sport. Aaltje: 'ik weet voor mijzelf dat, wanneer ik naar voetbal zou kijken en één van mijn jongens zou een trap krijgen ik meteen het veld op zou lopen. Omdat ik mij toch maar zou opwinden en ik een hekel aan dat getrap heb, blijf ik liever thuis. Op het voetbalveld zie je mij niet', zegt Aaltje. Toch neemt het voetbal een grote plaats in bij de familie Van der Linde, die zestien kinderen had, waarvan er nog veertien in leven zijn.

Niet alleen pa Hendrik is bezeten van deze sport, maar ook zijn zoons en zelfs dochters en kleinkinderen. Zo runnen er twee dochters de kantine bij DESZ, terwijl een derde de kleedkamers schoonmaakt. Sportief is men in huize Van der Linde bovendien. Zo speelden enkele zoons in het eerste - Teunis maakte zelfs nog deel uit van het afdelingselftal van de KNVB afdeling Zwolle - terwijl Bernhard van der Linde momenteel SVBS uit Belt-Schutsloot traint.

Terugkomend op de terreinknecht Hendrik van der Linde. Deze krasse baas slaat op zaterdag, wanneer de voetbal rolt, geen enkele thuiswedstrijd over. Zijn vrouw hierover: 's morgens voor negen uur is hij vertrokken. Tijd voor eten tussen de middag gunt hij zich haast niet, want oh, hij zou eens iets missen', zegt zij lachend. Buiten het speelklaar maken van de velden is Hendrik van der Linde ook altijd present bij het keuren van het veld samen met consul J. Lammertsma.

Het terreinknecht zijn zit in de familie Van der

Metselen van de eerste steen van het nieuwe sportcomplex door de ereleden Hendrik van der Linde en Klaas Mones in aanwezigheid van voorzitter Arend Polman.

Linde kennelijk in het bloed. Want zo kweet zijn broer Klaas zich bij VHK (Sint Jansklooster) zo'n 25 jaar van deze taak.

Op de vraag hoe het moet wanneer hij er mee stopt zegt Hendrik het volgende: kijk, mocht ik vanwege mijn gezondheid er mee moeten ophouden, dan hoop ik dat mijn kleinzoon van 27 jaar - ook al een Hendrik - mij zal opvolgen. Hij heeft er zeker wel zin in', aldus Hendrik.

In 1942 werd hij actief bij de voetbalsport betrokken toen hij het beheer kreeg over de materialen. Deze beginperiode roept bij mevrouw Van der Linde nog heel wat herinneringen op. 'Ik weet nog goed dat mijn man toen vaak leren ballen moest lappen en oppompen. Hij mocht de ballen van het bestuur echter niet aan de jeugd afgeven, die dikwijls een balletje wilden trappen. Moeite kostte het ons wel want de jongens zeurden ons de oren van het hoofd om toch maar een bal te krijgen. Het was soms een gekke boel', zegt zij.

In 1946 werd Hendrik van der Linde terreinknecht. Dit nadat de nieuwe club DESZ ontstond toen ZSV (Zwartsluizer Sport Vereniging) en Heracles (een vereniging met een christelijke grondslag) besloten tot een fusie. Voor Hendrik van der Linde was dat het begin en als het aan hem ligt nog niet het eind als terreinknecht van DESZ, waar hij erelid van is. De rood-witten kunnen trots zijn op zo'n verenigingsman van een soort die tegenwoordig met een kaarslichtje moet worden gezocht.

Hier volgt een klein gedeelte dat ooit in de krant heeft gestaan en betrekking had op de zelfwerkzaamheid van de leden van DESZ toen er een beroep op hen werd gedaan mee te werken aan het behoud van het voetbalveld aan de Berkenlaan.

Vrijwilligers

Toen het DESZ-bestuur een beroep deed op vrijwilligers om te helpen het terrein te verbeteren, boden zich een flinke groep DESZ-ers aan.

Thans is men wekelijks uren in de weer onder toezicht van de heer Akkerman om het terrein onder handen te nemen. Met name het slechte stuk links van het sportveld wordt geducht onder handen genomen. Er wordt op deskundige wijze gegraven en dankzij de medewerking van gemeentewege,

die grond beschikbaar heeft gesteld, wordt deze grond weer aangebracht op de lage gedeelten. Er worden nieuwe graszoden gelegd. Kortom: er heerst activiteit te over dezer dagen aan de Zwartsluizer Sportlaan, waar een groep DESZ-ers onder leiding van de heer Akkerman al het mogelijke doet om het oude DESZ-terrein weer bespeelbaar te maken. Ook worden er de zo noodzakelijke greppels, voor de waterafvoer (wat tot dusver altijd het grootste probleem was!) aangelegd. Zoals de situatie momenteel is ziet het er naar uit, dat men op deze wijze het knusse terrein aan de Sportlaan kan behouden. We wensen de heer Akkerman en de zijnen veel succes toe bij de werkzaamheden aan het DESZ-terrein.

Hier wordt amateurisme van de bovenste plank aan de dag gelegd! Bravo, de ware clubliefde komt hier duidelijk tot uiting.

Ter herinnering aan onze ere-voorzitter.

Een bijdrage van de toenmalige redactie van het clubblad

Als een bestuurder veel voor DESZ heeft betekend is dat wel de heer H. Prikkel, erevoorzitter van onze vereniging, die onze vereniging meer dan 25 jaar als voorzitter heeft gediend. Als blijk van waardering voor hem maar ook alle overige bestuursleden die zich ingezet hebben voor het wel en wee van DESZ plaatsen wij hierbij een reactie gepubliceerd bij het overlijden van de heer Prikkel:

Met de bescheiden middelen, die mij ten dienste stonden, heb ik getracht iets voor de jeugd, iets voor de gemeenschap te doen', zo schreef de heer Prikkel eens in ons cluborgaan. Deze woorden typeren de persoon van de heer Prikkel, want hij was beslist geen man, die op de voorgrond wilde treden.

Veel heeft de heer Prikkel voor de jeugd gedaan en dat kon hij ook doen, omdat hij dicht bij de jeugd stond en die jeugd ook altijd zo goed heeft begrepen. Mede dankzij hem, heeft de naam DESZ niet alleen in ons eigen Zwartsluis, en in de wijde omgeving een goede klank gekregen, maar het is vooral de heer Prikkel geweest, die door zijn bondsactiviteiten DESZ ook in KNVB-kringen een goede naam heeft bezorgd. Immers als geboren bestuurder was de heer Prikkel vice-voorzitter van de Afd. Zwolle, voorzitter van de strafcommissie en voorzitter van de toto-commissie bij diezelfde Afdeling.

Het heengaan van de heer Prikkel betekent ook voor de Afdeling een zeer groot verlies, zo blijkt uit de O.M. van de Afd. Zwolle. Wij zullen het thans zonder de heer Prikkel moeten stellen en wij ervaren dit als een groot verlies, maar zijn nagedachtenis zal bij ons blijven voortleven als die van een goed leider.

Het vierde kampioen!

Na de nederlaag tegen Olympia 5, was het een huzarenstukje dat DESZ 4 de laatste moeilijke uitwedstrijd tegen Go Ahead Kampen (die zelf ook nog kampioenskansen had) een zeer verdiende overwinning behaalde.

Door deze overwinning eindigde DESZ met evenveel punten als IJVV en dat betekende een beslissingswedstrijd!! Onze succesvolle leider Gerrit Vos maakte pas twee dagen voor Pinksteren de opstelling bekend en dat deze geen grote wijzigingen bevatte, was na zo'n goed seizoen wel duidelijk. Het vierde dat de afgelopen seizoenen twee keer als tweede eindigde en al een keer een beslissingswedstrijd voor promotie in Dedemsvaart verloor, moest het nu opnieuw proberen tegen IJVV 4.

Na veel geharrewar, in Genemuiden de plaats van handeling, was het dan toch zo ver en de spelers kregen de opdracht mee om voor iedere meter grond te strijden. (Sportief, dat wel). Geflankeerd door officiële scheidsrechter en grensrechters trad DESZ 4 in de volgende formatie aan: doel: Teun v.d. Linde; achter: Willem Hamstra, Jan van Wendel, Henk ten Klooster en Dirk Visscher; midden: Sjaak Visscher, René Dorgelo en Freek Kuipers; voor: Jan Kisjes, Jan Appelo (Jan Soer) en Evert Moorman. IJVV was iets sterker aan de bal,

maar door de goede tactiek (bij balverlies in de mandekking) hielden wij goed stand. Het was een goede tactiek voor de overwinning, zou later blijken. Ondanks enkele gemiste kansen, nam DESZ toch een 1-0 voorsprong. IJVV, dat met een versterkt elftal aantrad, werd met het feit geconfronteerd, dat enkele betere spelers toch weinig bereikten, omdat ze te weinig hadden samengespeeld.

De DESZ-aanval die het helaas zonder de altijd doelpuntende spits Roelof Vos moest stellen (een knieblesure; we hopen dat hij met DESZ 4 mag meevoetballen) forceerde nog een penalty. Jan van Wendel belastte zich hiermee en schoot raak 2-0.

In de tweede helft heeft DESZ de strijd volledig beheerst en alleen in de laatste tien minuten, toen we te veel op de aanval speelden, kon IJVV nog een tegendoelpunt scoren (2-1). Toen floot de scheidsrechter voor de laatste maal en DESZ 4 was KAMPIOEN!!

DESZ was een waardige kampioen en heeft mede door de al jaren lang zeer trouwe opkomst op de trainingsavonden o.l.v. Rikus Moorman (gem. altijd 10 spelers) dit succes bereikt en niet te vergeten leider Gerrit Vos. Pascal Simone bood de spelers bloemen aan en ze namen afscheid van de IJVV-ers, waarvan enkelen zich geen sportieve verliezers toonden. In de kantine van DESZ ontvingen wij de gelukwensen en bloemen van het DESZ-bestuur, die de wedstrijd ook had bijgewoond.

Nu rest ons nog alleen de supporters te bedanken voor de goede steun die wij in Genemuiden mochten ontvangen en de jongens die hogerop gaan alle succes toe te wensen. Jan van Wendel, Teun v.d. Linde, Willem Hamstra en Gerrit Vos: succes! Het volgend seizoen gaan wij er met de jongens die blijven, in de derde klasse weer met volle inzet tegenaan.

Damesvoetbal bij DESZ.

Op 31 januari 1981, 's avonds om acht uur, huize Hoogenkamp; aanwezig: Rini (en Geertje natuurlijk) Hoogenkamp, Roelof Vos, Joke van der Berg-Schraa, Jenneke van der Haar, Jennette Ridderinkhof en ondergetekenden.

Zie daar het begin van een, naar later bleek, zeer geslaagde avond om het damesvoetbal eens uitvoerig door te lichten. De speelsters waren er al vanaf het begin bij (Joke was zelfs één van de initiatiefneemsters om het damesvoetbal in Zwartsluis in te voeren). Rini en Roelof kwamen er aan het begin van het vorige seizoen bij.

Rini naar aanleiding van een vraag van de vorige trainer, Wiebe Hoen. Die kreeg de dames voor een deel van de afdeling Zwolle onder zijn hoede en kon toen niet meer bij DESZ actief zijn.

Rini over het begin: 'In eerste instantie had ik er weinig behoefte aan. Het trok me niet zo, dat damesvoetbal. Dat werd nog erger toen ik de eerste keer ging trainen. Het bejaardenhuis was er niets bij, zo'n geteut. Ik heb ze direct dan ook de biecht aangezegd. Al gauw werd dat dan ook beter en ik kreeg er zelf ook plezier in. Natuurlijk was niet iedereen in het begin gemotiveerd'.

Eén der bovengenoemde aanwezigen valt hem daarin dadelijk bij: 'D'r waar'n van die meid'n die 'n kamme in de kontzak hadd'n. Noa elke actie mos d'r hoar ekamt word'n'. Een ander nadeel was het feit dat er nog geen oefenprogramma was. Ook dat heeft Rini zelf opgezet.

Als leider kwam er in het begin Koos Kisjes Mzn. bij. Doordat die echter moest voetballen is Roelof Vos leider geworden.

Het eerste jaar is voor dit tweetal direct al zeer geslaagd geweest. DESZ draaide knap aan de kop mee; samen met SVBS en Blokzijl. Van Blokzijl werd echter tweemaal verloren. De twee zeges op SVBS - thuis voor ongeveer 300 toeschouwers - waren echter het hoogtepunt van het seizoen.

Aan het begin van dit seizoen kwamen er ook nog meisjes op de voetbal. Dit leverde echter zoveel problemen op (vooral op de training i.v.m. het te grote leeftijdsverschil), dat de zaak nu gesplitst is. Gerrit Felix traint nu de 11-14-jarigen. 'En er zit nog steeds vooruitgang in', zegt Rini.

'Dit seizoen wordt er nog beter gevoetbald dan het vorig seizoen. Er is dan ook alleen nog maar van Be Quick 2 verloren'.

Roelof Vos meldt dan dat er 3 á 4 speelsters van Be Quick 1 toen meegedaan hebben. 'En', voegt hij er strijdlustig aan toe, 'thuis pakken we ze wel even'.

Een groot nadeel, naast de winterstop (interessesverlies), is echter de slechte trainingsmogelijkheid. Er moet nu halverwege de competitie verhuisd worden naar een ander veld. Ook moet volgens de dames even gezegd worden, dat de A-junioren er altijd doorheen lopen en tevens veel te vroeg op het veld staan. Dan blijft er volgens de dames helemaal geen ruimte over. Zowel speelsters als begeleider zijn erg blij met de huidige mogelijkheid om zich in de gymzaal om te kleden. Vroeger leverde dat nog wel eens problemen op. Eén der dames: 'ideaal, als we ons rustig hebben omgekleed, kan Roelof worden binnengeropen en die kan dan z'n babbeltje houden'.

Een heel ander onderwerp zijn de veel gehoorde kreten langs de lijn. U kent ze wel (we zullen daar verder maar niet op doorgaan). De dames kunnen zich hier echter niet over opwinden. Ook Bertus Klomp is regelmatig te horen. Eén der dames: 'en dat is wel eens gemakkelijk, want dat helpt soms wel'.

Naast voetbal houden de dames zich ook nog wel met andere dingen bezig. Zo is onlangs nog een schitterende feestavond gehouden.

Dit alles, en het nog steeds toenemende plezier in voetbal, zal er wel de oorzaak van zijn dat het dameselftal nog lang op de DESZ-velden te zien zal zijn.

JEEBEE + JEETEE

Het eerste team:

Staande v.l.n.r.: trainer Bert Bredewout, Jan Visscher, Ruud Schoonewelle, Johan Slurink, Eddy Hoen, Fred Hoen, Gerald Halfmouw, Albert Visser, Gert Vosjan (leider) en Jan Blei (verzorger); zittend v.l.n.r.: Jeroen Strating, Pieter Kikkert, Jack Oosterkamp, Martijn Strating en Mark-Jan Muis.

Het tweede team:

Staand v.l.n.r.: Henk Nieborg, Klaas Riesebosch, Rick van der Linde, Erwin Doosje, Henk ten Klooster Gjzn. (leider), Elco Winter, Nico Appelo en Jan ten Klooster Gjzn.; zittend v.l.n.r.: Henri Schoonewelle, Robert Jan de Vries, Dick Bruintjes, Jan Willem a.h. Rot en Jan Moorman.

Het derde/vierde team:

Staannd v.l.n.r.: Gerard Hansink (leider), Sander Treur, Johnny Hansink, Henry Vos, Jan Dekker, Aart Bruggink, Alfred Fix, Harco Halfmouw en Jack Schaart; zittend v.l.n.r.: Henk Mooiweer, Wim Booy, Gert Dekker, Ilja Bonsink, Jan Kisjes, Julian Schokkenbroek en Wim Hoen.

Het vijfde team:

Staannd v.l.n.r.: Arjo van der Haar, Wout Wolven, Jo van der Stouwe, Harm Folkerts, Driek de Goede, Teun Grootenhuis, Henk ten Klooster, Jan Appelo en Gerrie Klomp (verzorger); zittend v.l.n.r.: Herman Mones, Mees Strating, Herman Mol, Henk Halfmouw, Roelof Halfmouw, Jan Addink en Rini Hoogenkamp.

Het damesteam:

Staannd v.l.n.r.: Henk Nieborg (leider), Mariska Veldhuizen, Petra van Emmen, Monique de Goede, Maureen Moorman, Joke van de Berg, Anneke Schraa, Agnes Visser, Joke Veldhuizen (verzorgster) en Fred Hoen (trainer); zittend v.l.n.r.: Manja van Toly, Bianca Veldman, Linda Lassche, Soraya Soer, Marjan van Toly en Bianca Veldhuizen.

De A-junioren:

Staannd v.l.n.r.: Geert Nijmeijer (leider), Ali Jama, Gerjan Kronenberg, Jack Uffels, Michel Hoogenkamp, Arjan de Graaf, Adriaan van Andel, Lennart Moorman, Marcel Halbertsma en Bernhard van der Linde (trainer); zittend v.l.n.r.: Richard ten Klooster, Erik Visscher, Dennis Bonhof, Gerco Jongman en Arjan Ruiter.

De B-junioren:

Staannd v.l.n.r.: Anton Visscher (leider), Willem Freek Kuipers, Gerard Schurink, Dennis van der Linde, Rick van der Linde (leider), Rutger Vinke (leider), Alexander Boers, Jacques Leeuw, Laurens Jurgens, Gijsbert van Dijk, Ronald Vinke, Klaas Jan de Jonge en Raymond van der Linde; zittend v.l.n.r.: Mark Roskam, Martijn Visscher, Edwin Kuiper, Dennis van der Heide, Siebren Terwisga, Peter ten Klooster, Jan Appelo, Paul Lassche, Remco Addinga, Erik Addinga en Reinier Leenman.

De C-junioren:

Staannde achterste rij v.l.n.r.: Jan Willem Oldenbeuwing, Gert Vosjan (leider), Klaas Zandbergen, Dennis de Graaf, Jurrian van Andel, Egbert Visscher, Erwin Marsman, Jacco Kisjes, Gerjan Spit, Matthijs van Wendel, Ron van de Woude en David Leeuw; voorste rij: Danny Mooiweer, Bertjan Strating, Michael Muurling, Klaas Roeten, Martijn Moorman, Ronald Doosje, Gerjan Kootstra, Cor Boes en Menno Terwisga.

De D-pupillen:

Staand v.l.n.r.: Gerard van Leusen, Roelof-Jan Boes, Harmen Stroeve, Harmen de Kraker, Paul Deiman, Arnold Veldhuizen, Gerjan Hoen, Cor Koning, Jesper van der Heiden, Gerrald Bols, Bertjan Bruintjes en Bernd de Graaf; zittend v.l.n.r.: Nico Sloots, Jacco Folkerts, Johan Oosterhof, Peter Leenman, Gerard Lennips, Jürgen van Dijk, Wim Marsman en Peter van Kesteren.

De E-pupillen:

Staand v.l.n.r.: Raoul Klomp, Johannes Vinke, Kim Koning, Emiel van Dijk, Mike Sloots, Harrold v.d. Velde, Wicher v.d. Berg, Miranda van Es, Jeroen Doosje, Dennis Mooiweer, Jan Jaap van Dijk, Leslie Soer, Elco Winter (leider) en Jan Elken; zittend v.l.n.r.: Leonard Weijts, Albert Dijkstra, Bas Schuurman, Frans Visser en Winfred Mijnten.

De F-pupillen:

Staannd v.l.n.r.: Rico Wolven, Joy Addink, Chris Kok, Bart Spanjer, Mark Hekman, Henk Halmouuw, Martijn v.d. Heide, Mehdi Aghdam, Thalita Sloots, Matthijs de Kraker, Nick Zandbergen en Gerjan Kuipers; zittend v.l.n.r.: Maurice Lachenal, Kevin v.d. Berg, Mehran Aghdam, Rick Hekman, Nick v.d. Haar, Joeri Schuurman, Leon Schuurman, Remco Lachenal, Thijs Pereboom, Ronald Blei, Robin Westerhuis, Ronald Roskam en Geert v.d. Heiden.

Clublied van DESZ. (De wijze is van Koning Voetbal)

Jongens, vooruit nu is alles klaar
 Hallo, begin nu maar
 Kom, wij zetten allen nu ons beste beentje voor
 En zingen hier in koor, en zingen hier in koor
 Eenmaal aan het rollen, ja dan gaan wij er vandoor
 Jonge, jonge, jonge, ja wij volgen nu het rechte
 spoor

Is er een wil, dan wordt er veel bereikt
 Doe je 't niet dan volgt er later spijt
 Als je onderaan het competitie lijstje staat
 Roept een ieder 't woord je toe: "te laat"

Alles in het werk gesteld bedenk het wel begin
 maar snel
 Voert steeds hoger in het voetbalspel
 Zeg voortaan, wij komen trouw
 Op het terrein of in 't gebouw
 Kom neem nu een kloek besluit en doe het gauw

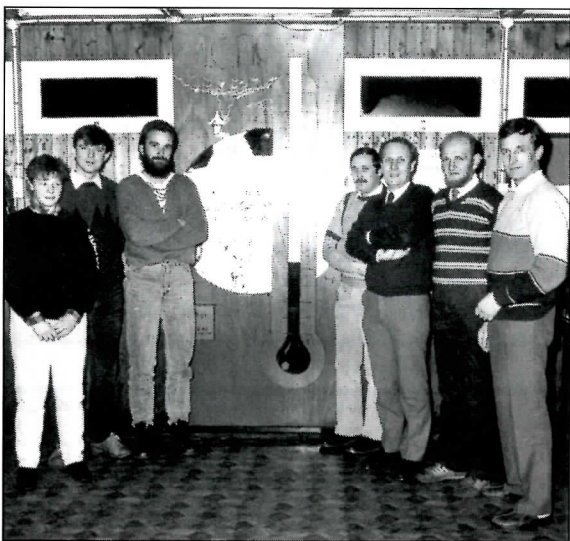
Ja wij zullen ons weer tonen, in de toekomst die
 ons wacht
 Supporters gaan wij tonen, zullen zien doen
 onze macht
 Lang zullen ze leven, lang zullen ze leven
 Leve DES trallalala

Refrein:

Hup, DES en de club gaat vooruit
 Zorg dat de bal door de doelpalen fluit
 Verlies je een keer, hou de moed er maar in
 De volgende keer, gaat het weer naar je zin.

De accommodatie, thans geschikt om het 100-jarig jubileum nog mee te maken.

In de jaren aan de Berkenlaan is er geen sprake van een kantine, echter slechts van houten kleedkamers welke zich achter de huizen naast de school bevonden. Bij het verhuizen naar het Kiekendiefveld wordt een houten kantine samen met kleedkamers gebouwd. Na verloop van tijd wordt er nogmaals een uitbreiding gepleegd in de kleedaccommodatie. Wederom een tijdelijk houten voorziening (tweedehands), immers het verblijf op het Kiekendiefstadion was tijdelijk want er waren woningen gepland.

Jenneke van der Haar, Eef Bakker, Jan Blei, Koos Kisjes Kzn., Jaap Muis, Piet Lassche en Lieuwe Hoen.

Reikhalzend wordt uitgekeken naar de definitieve velden en daarbij behorende accommodaties. ACNC wordt opgericht.

Diverse activiteiten welke geld opbrengen worden ontplooid zoals, periodiek oud papier ophalen op zaterdagmorgen. Elk elftal kreeg zijn beurt. Voorts BZN concerten etc. In de kantine kon ieder aflezen hoever het bedrag voor de nieuwe accommodatie gevorderd is. Toen eenmaal duidelijk werd wanneer het nieuwe Sportpark aan de Weteringallee gereed zou komen ontstond er een dilemma. De gemeente had f 300.000,00 beschikbaar hetgeen onvoldoende was om voldoende kleedkamers voor 3 velden, en de daarbij behorende spelers, te bouwen. Enkele gesprekken met het toenmalige gemeentebestuur openden mogelijkheden om gezamenlijk kleedkamers en kantine te bouwen. Begin 1985 kon tot overeenstemming gekomen worden over de bouwplannen, de kosten en de daarbij behorende contracten. Met de definitieve plannen kon worden begonnen. Een bouwcommissie werd opgericht. Een brede commissie met bouwkundigen en financiële specialisten en voorts vertegenwoordigers van de gemeente. In 1986 wordt gestart met de bouw van de accommodatie. Voor ca. f 650.000,00 is het geheel gerealiseerd. Vanzelfsprekend was dit geld niet geheel aanwezig en moest er geld bij worden geleend. Om dit alles zo gunstig mogelijk af te wikkelen is er een Stichting in het leven geroepen. Stichting "De Cingellanden", eveneens de naam van het sportpark. Medio 1987 is onder grote belangstelling en met veel enthousiasme van de leden het Sportpark en de daarbij behorende accommodaties officieel geopend.

